

PRENUMERATA.

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.

Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowaną być nie może.

Dzień: Agrypiny P. M. Niedziela: Nar. Sw. Jana Ch. Piątek: Prospera Biskupa. Wtorek: Jana i Pawła M. M.

KURJER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

Wschód słońca o godzinie 3 minut 40. Zachód 8 22. Długość dnia godzin 16 42. Przybyło 9 4.

Wschód księżycy o godzinie 7 minut 54 r. Zachód 3 26 r. Wysokość wody na Wiśle st. 3 c. 2. Dziś o godzinie 4-ej rano ciepła 14° R.

OGŁOSZENIA. Reklamy: za jeden wiersz garbontowy albo jego miejsce pierwszy raz 15 kop., każdy następny raz 20 kop. Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop. Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się. Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-ej rano do 8-ej wiecz. w niedziele i święta od 10 do 1 w poł.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr 9. — Telefon Redakcji nr 126. — Telefon Administr. 111.

KALENDARZ.

Antona słowiańskie: Dziś Wandy, jutro Janisława. Zgromadzenia: Ogólne zebranie członków Towarzystwa opieki nad ubogimi matkami i ich dziećmi. (Pałac ordynacji hr. Krasińskich, Krak.-Przedm. — 1 po południu.) Uroczystości: Drugi dzień dorocznych egzaminów w równoległych oddziałach Instytutu głuchoniemych i ociemniałych. (Gmach Instytutu na placu Trzech krzyży — 10 rano.) Wystawy: Drugi dzień wystawy wyrobów uczennic zakładu rykodzielniczego dla kobiet hr. Platerówny. (Piękna 11 — od 10-ej rano do 7-ej wieczorem.) — Wystawa wyrobów nowszej szkoły dla kobiet. (Trybacka 2 — od 10-ej rano do 7-ej wieczorem.) — Wystawa obrazów Krywulca. (Hotel Europejski — od 10-ej rano do 6-ej po południu.) — Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm. № 15 — od 10-ej rano do 6-ej po południu.) Zabawy: Uroczysty obchód „Wianków”, urządzonych staraniem Towarzystwa wioślarskiego na dochód Towarzystwa opieki nad biednymi matkami i ich dziećmi, oraz na Towarzystwo pań miłośniczek św. Wincentego à Paulo. (Przystań letnia Towarzystwa wioślarskiego na Wiśle — 9 wieczorem.) Teatry: Wielki: dziś przedstawienie trupy liliputów „Mata baronowa”, jutro, o godz. 1-ej po południu, przedstawienie trupy liliputów dla dzieci „Paluszek”, wieczorem zaś „Esmeralda” (występ gościny panny Wirginji Zucchi); — Etni: dziś „Giacconi” (występ gościny p. Jana de Neri), jutro „Stry i synowiec”; — No w y: dziś „Naprzeciwko”, jutro „Córki na wydaniu”, jutro „Piękna Helena” (występ p. Nowakowskiego). (8 wieczorem.) Teatrzyki: Wodewil: dziś „Myszka”, komedia Paillero-na, jutro „Księżniczka kanaryjska”; — Alhambra: dziś „Tajemnice Warszawy”; — Bellevue: dziś „Noc wenecka”. (8 wieczorem.) Ogrod zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.) Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajdują się na dzień dzisiejszy rs. 377 kop. 75. (Pożyczki wydawane będą. Wykup i prolongata uskuteczni się od 9-ej rano do 1-ej po południu i od 4-ej do 5-ej po południu.)

nadsyłanych przez sz. korespondentów, drukujemy je w dalszym ciągu w nadziei, iż sprawa powstania Towarzystwa należycie wyjaśniona zostanie. Dla dyskusji w tym przedmiocie chętnie otwieramy łamy naszego pisma.

Szanowny redaktorze!

Dwa wyjaśnienia należy się ogłosić publiczności co do faktów związanych z pierwszymi krokami na drodze założenia Towarzystwa sztuk pięknych, stawiłymi 30 lat temu.

Prostuję, że w porządku chronologicznym pod de-wizą *sum cuique*, w nr. 170 ranym zostało podane przez kancelarję Tow. sztuk pięknych zdanie myśle 1) dlatego, że H. Heintze nie był artystą, ale fabrykantem ram złotych, 2) dlatego, że udział artysty Petzolda, oprócz tego, że P. należał do grona, w którym sprawa się poruszyła, polegał na tem, iż żyjąc w dobrych stosunkach z Heintzem, uzyskał od niego odnajęcie wystawie krajowej czterech pokojów od lokalu, jaki zajmował w domu Mokronowskich niegdys, a wtedy Leona Krupeckiego, przy rogu Krakowskiego-Przedmieścia i ul. Królewskiej.

Co do zdania zaś umieszczonego w nr. 170-ym wieczornym, w odpowiedzi na nie zmuszony jestem podać fakta, które poprzedziły wszystkie inne.

W styczniu r. 1858-go, będąc w Paryżu, otrzymałem z Warszawy od Szermentowskiego list ubolewający nad tem, że jacyś zagraniczni kupcy, Zmyski i Tabacki, otrzymawszy pozwolenie na otworenie w Warszawie wystawy obrazów zagranicznych, rozwijają handel, który nam, nie mającym podówczas ani wystaw żadnych, ani punktu zbytu prac naszych, oprócz jednego sklepu Hirsztza, szkodę wyrządzać może.

Dnia 12-go lutego byłem już w Warszawie i znalazłem pomiędzy kolegami zupełny brak działania, starsi nawet, niektórzy jak s. p. January Suchodolski, dali się byli zagranicznym spółnikom zjednać i tam obrazy swe wystawiali (przy ul. Marszałkowskiej).

W marcu najawszy pracownię w domu Grabowskich przy ul. Miodowej i odwiedziwszy znaczną

liczbę kolegów, zaprosiłem ich do wspólnej codziennej pracy w studjowaniu natury. To zjednoczenie w imię pracy i postępu dało możność rzucenia pierwszych nasion przeciwdziałania handlowi zagranicznemu.

Postanowiliśmy wszelkimi siłami dojść do urze-czywistnienia zamiaru założenia Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych. Możliwość spełnienia tych gorących pragnień (co do mnie) oparłem na przekonaniu, że skoro władza udzieliła pozwolenia na Wystawę połączoną z losowaniem kupcom zagranicznym, to niewątpliwie nie odmówi podobnego pozwolenia artystom krajowym.

Najczynniejszym w wykonaniu tego zadania okazał się starszy nieco wiekiem kolega, Alfred Schouppé, a zabiegłością i staraniami u władz, wyjednał pozwolenie na przedwstępne otwarcie wystawy krajowej, zaliczając z własnej kieszeni komorne za pierwszy kwartał lokatorowi Heintzemu, o którym wzmiankowałem.

Narady nad dalszymi krokami, zmierzającymi ku założeniu Towarzystwa, odbywały się u mnie i w pracowni Simlera naprzemiennie i tu rozbiegane były tak ogólne jak i szczegółowe podstawy do ułożenia statutu Towarzystwa zachęty sztuk pięknych.

Działanie całe w ówczesnem koleżeńskiem kole uacechowane było zgodą i miłością niezachwianą, a co do uznania dla zasłużonego wykonawcy mandatu koleżeńskiego kolegi Schouppégo, wyraziło się ofiarowaniem mu albumu, złożonego z prac kolegów, którzy starania jego ocenić potrafili.

Oto są fakta treściwie zebrane.

Dodać tu winienem jeszcze, że lista kolegów, podana w nrze 170-ym, jest niezupełną i niedokładną. Oto oparta na dokumencie niewątpliwym: oprócz podpisanego, Franciszek Kostrzewski, Ludwik Kurella, Tytus Maleszewski, Karol Marconi, Aleksander Rycerski, Józef Simler, Zdzisław Suchodolski, Józef Szermentowski, Alfred Schouppé, Ludwik Bouchard, Feliks Sypniewski, Józef Bałukiewicz, Władysław Bakalowicz, Julian Cegliński, Józef Polkowski, Henryk Pilatti, Piotr Kaźorowski, Antoni Muczynowski, Leopold Plech, Edward Petzold, Władysław Oleszczyński, Wojciech Święcki, Fran-

Kto założył Towarzystwo sztuk pięknych?

Jeden z artystów, w liście do nas pisany, wyraził się, iż z odzywających się obecnie głosów w sprawie założenia Towarzystwa sztuk pięknych może z czasem powstać materiał do historii tej instytucji... Nie przeceniając doniosłości uwag, łaskawie nam

DEWAJTIS.

Przez

Marję Rodziewiczównę.

Powieść współczesna, uwieczniona na konkursie „Kurjera warszawskiego” d. 1-go maja r. b.)

(Dalszy ciąg.)

— Słyszysz Clarke! Powiozę ja ciebie swoim ekwipażem, nakarmię ja ciebie swoim chlebem, ugoszczę ja ciebie pod własnym dachem! Słyszysz! mam swą ziemię i dom, ja — sierota!

— Czy ci źle było, Iry, w naszym domu! — spytał poważnie Marwicz.

— Wiesz, że was kocham jak rodzinę! Ale teraz taka szczęśliwa! Więc to prawda, panie Czertwan? Nikt mi nie odbierze własności, pomimo tylu lat nieobecności? Mam tu istotnie, w tym obcym kraju coś mojego, jestem bogata? Mam prawo się rozporządzać?

— Ziemia, co nie wyszła z rąk przez takich lat dwadzieścia, teraz już nie zginie! — odparł — doczekała się właściciela, nikt słowa nie powie! Córka po ojcu przechodzi do dziedzictwa. Ma pani swój dach i chleb, i bogata pani bardzo. Kwestja czasu i kilkunastu arkuszy stempowego papieru. Forma tylko!

— A tymczasem... — Uda się pani do Jazwigi. Oto adres. Pozwoli się pani pożegnać. W razie potrzeby — mieszkam w hotelu Wileńskim.

— Clarke! a my gdzie zamieszkamy? — Zapewne także w Wileńskim hotelu — odparł amerykańcin, zbierając tłumoczeki. — Pan Czertwan nie opuści nas w obcym mieście.

Panna Irena odrzuciła hardo głowę. — Pan Czertwan nie wygląda na usłużnego człowieka... Rad będzie pozbyć się nas co najprędzej, nieprawdaż?...

Spojrzała mu w oczy pytająco. — Do chwili zdania komu pani poleci administracji Poświęcia, uważam się za sługę Orwidów. Może ma pani rozporządzać!

— Doprawdy? Bardzo mi to miło. Zatem pan nas ulokuje w hotelu, przedstawi temu prawnikowi, będzie wspierać swą radą i pomocą moje pierwsze kroki. Chwilami zdaje mi się, że to sen i że się ocknę w Ameryce u swoich opiekunów. Możemy jechać do hotelu tymczasem. Clarke, my dear, każ zabierać rzeczy. Masz dorożkę?

— Czekaj! — odparł towarzysz, systematycznie układając pakuiki przy pomocy tragarza.

— A zatem, chodźmy, panie Czertwan. Daj mi pan ramię, proszę!

Marwicz usunął się im z drogi i uśmiechnął do brodusznio.

— Widzi mi się, że rychło dostanę dymisję — zauważył.

Dziewczyna wsunęła sama rękę pod ramię Marka i oparłszy się na niem mocno, obejrzała się na amerykańcina.

— Ciekawam, co ty mi tu możesz pomódz! Jesteś sam, jak zbłąkana owieczka! Ja cię tu przyjmuję w swoim kraju. Czekaj mojej rewizyty w Illinois.

Zaśmiała się serdecznie i podnosząc oczy na twarz Czertwana, dodała:

— Miałam pięć lat, gdy ojciec umarł. Zapamiętałam jednak upartą dziecięcą pamięcią, co mi mówił: jak wrócisz do swego kraju, to go kochaj, bo choć smutny, ale dobry i wart kochania. A jak spotkasz żmujdzina, śmiało mu zawierz, bo choć milczy, nie zawiedzie! Dlatego, pomimo pańskiej posępnyminy, nie boję się i wierzę... Prowadź mnie pan!

— A jednak na wstępie zarzuciła mi pani fałsz — mruknął.

— Nie spodziewałam się zobaczyć młodego. Ojciec mówił o starym przyjacielu. Wszak przeprosiłam natychmiast pana!

Zeszli do dorożki. Za nimi Marwicz składał na drugą kufry i tłumoki.

Marek pozostał u stopnia.

— Pan siada? — spytał.

— Dziękuję panu. Dopilnuję do końca depozytu. Boże uchwaj, co zginie, to mnie za powrotem ojciec srodze wyłaje. Miłuję nadewszystko spokój!

— Dyrektor przedzałni, miłujący spokój. Co za zestawienie! — zaśmiała się panna Irena. — Jedźmy, panie Czertwan! Dość mam włości! Radabym spocząć nareszcie!

— Ruszaj, żywo! — zakomenderował Marek furmanowi.

— Czy to po litewsku? — spytała ciekawie.

— Nie, pani, po polsku.

— To tu państwo zapomnieliście rodzinnego języka?

— O! nie, pani! Nie zapomnieliśmy niczego i na żmujdzi naszej dzieje nie zapisały żadnego wstydu! Ubodzy jesteśmy i nieliczni tylko, ale uczciwi... Przez mroczną jego twarz wybił się blask życia, i gorąca z głębi duszy...

(D. a. u.)

ciszek Tegazzo, Adam Leme, Kosowicz, Mateusz Zarzycki, Radosław Stoltzman, Wieniawski, Marcin Olszyński.

Racz przyjąć i t. d.

Wojciech Gerson.

d. 22-go czerwca.

*
„Szanowny redaktorze!

Niechętnie zaprzęgam jeszcze raz redakcję piśmie moim, lecz i dziś czynię to jedynie dla miłości prawdy.

Opierając się na dokumentach urzędowych, na moje imię wydanych, muszę znów sprostować informację przesłaną redakcji przez kancelarię Towarzystwa zachęty sztuk pięknych, a w nrze 170-ym Kurjera wydrukowaną.

Otóż, ażeby dowieść, że siły artystyczne warszawskie zasługują na posiadanie instytucji na wzór zagranicznych *Kunstvereine*ów, uradziło grono artystów malarzy i rzeźbiarzy otworzyć przedewszystkiem wystawę czasową prac swoich i do jej urządzenia mnie powołano.

Wystawa ta, pod nazwą krajowej, otwarta została d. 2-go lipca 1858-go r. w domu dawnym na rogu Królewskiej, w lokalu ramiarza Heintzego, bezinteresownie ofiarowanym i istniała do końca r. 1860-go, a przez czas jej trwania postaraliśmy się o założenie Towarzystwa zachęty sztuk pięknych, które uzyskało zatwierdzenie ustawy d. 30-go października r. 1860-go i otworzyło swoją wystawę zaraz po zamknięciu wystawy krajowej.

Z uszanowaniem
Alfred Schouppé, artysta.

d. 21-go czerwca.

Wianki.

Do najsympatyczniejszych obchodów tradycyjnych bez zaprzeczenia należą „wianki”.

Piękna ta zabawa, odbywająca się przy nader licznych udziałach przedstawicieli różnorodnych warstw towarzyskich, zawdzięcza dzisiejsze swoje powodzenie Towarzystwu wioślarskiemu.

To ostatnie od lat, jeżeli nas pamięć nie myli, sześciu, wigilję św. Jana obchodzi z możliwą uroczystością, przy czem skromny obchód zwyczajowy, zachowywany przedtem przez średnią klasę ludności, potrafiło uczynić świetnym i zajmującym zarówno dla maluczkich jak inteligentnych.

W dniu dzisiejszym właśnie przypada uroczystość „wianków”, która, sądząc z programu, tudzież czynionych przygotowań, nietylko nie ustąpi dawniejszym, lecz przeciwnie, rozmaitością zaćmi swe poprzedniczki.

Zabawę o godzinie 8½ wieczorem rozpocznie korowód łodzi, w którym weźmie udział cała rozporządzalna flotyła Towarzystwa, wraz z żagłówkami i drobną lecz zwinną „Pauliną”.

Z kolei ciesząca się zasłużoną sympatią „Lutnia”, w nieobecności własnego chóru wioślarzy, ten bowiem został czasowo rozwiązany, odśpiewa: „A z góry jadą mazury”, „Komar” i „Góry norweskic”.

Po śpiewie nastąpi puszczanie wianków, z których pewna liczba posiadać będzie znaczenie symboliczne, a mianowicie przedstawiać one będą rzeki, wpadające do Wisły; inne, otoczone płonącymi lampkami, popłyną dołem rzeki, ku ucieście przełożników.

„Ogniki świętojańskie” a raczej podobizna robaczek świecących w tej porze roku, tudzież transparenty z monogramami stowarzyszeń uczestniczących w uroczystości stanowiąc będą 5-ty numer programu, poczem Towarzystwo dramatyczne p. Puchniewskiego, ugrupowane na tratwie, przedstawi w żywym obrazie „Wesele wiejskie”.

Po korowodzie oświetlonych łodzi ukaże się żywy obraz „Sobótki”, będący kulminacyjnym punktem zabawy.

Następnie, w otoczeniu światła, przy dźwięku różnej pieśni, na środek rzeki wypłynie... „apoteoza Wisły”.

Jest to olbrzymia postać kobiety dłuta Teofila Godebskiego.

Zakończą uroczystość fajerwerki, a tych nadworny dostawca przygotował ilość niebywałą.

Publiczności, która się zapewne według zwyczaju zbierze nader licznie, będą przygrywały dwie kapela.

Wyniki kampanji.

Tegoroczne wyścigi konne na torze mokotowskim przedstawiają się w ogólnych wynikach liczebnych w dość znacznym stopniu odmiennie od lat ostatnich.

W dawnej mierze utrzymała się z powodzeniem stajnia p. Grabowskiego, natomiast stadnina Dobrogosta, przodująca w szeregu lat poprzednich, pozostała zupeł-

nie w cieniu. Przypisać to należy tej okoliczności, że naczelnie jej siły nie brały wcale udziału w tegorocznych gonitwach, młode zaś nie są jeszcze dostatecznie wytrenowane. Większem powodzeniem, niż w ostatnich latach, cieszyły się stajnie p. L. Kronenberga, A. hr. Potockiego i p. Mysyrowicza. Dobrze także zarekomendowała się, pierwszy raz na torze naszym występująca, stajnia Józefa hr. Potockiego.

Według danych, objętych w programach, wydawanych na każdy dzień gonitw przez Towarzystwo wyścigów, zestawiamy tu ogólne rezultaty w wyścigach okręgowych, które prawdopodobnie mogą się cokolwiek różnić od sum, rzeczywiście pobranych przez wygrywających z kasy Towarzystwa, dają wszelako obraz przybliżenie wierny.

Cyfrы zaś te pouczają nas, że na gonitwach tegorocznych wygrali: L. Grabowski rs. 9,670, L. Kronenberg rs. 8,000, A. hr. Potocki rs. 5,300, W. Mysyrowicz rs. 2,280, J. hr. Potocki rs. 2,170, Niłow rs. 870, K. Makomaski rs. 570, R. Krumpel 560, Dobrogost 520. Sumy niższe od rs. 500 opuszczamy.

Zwycięskie bieguny przyniosły swoim właścicielom następujące sumy:

„Provence” (L. Grabowskiego) rs. 3,900, „Gayarré” (tegoż) rs. 3,130, „Mohort” (L. Kronenberga) rs. 3,020, „Mira” (tegoż) rs. 3,000, „Vasseline” (A. hr. Potockiego) rs. 2,460, „Mefisto” (W. Mysyrowicza) rs. 1,930, „Korona” (L. Kronenberga) rs. 1,480, „Hetman” (A. hr. Potockiego) rs. 1,460, „Pani Twardowska” (tegoż) rs. 1,380, „Gracjan” (L. Grabowskiego) rs. 900, „M-me de Parabère” (tegoż) rs. 890, „Sarbacane” (J. hr. Potockiego) rs. 730, „Minuta” (J. Niłowa) rs. 860, „Editha” (R. Krumpel, a następnie kupiona przez p. J. Niłowa) rs. 680, „M-me de Cossé” (L. Grabowskiego) rs. 500, „Gallus” (L. Kronenberga) rs. 400.

Sumy niższe od rs. 400, obejmujące przeważnie drobniejsze drugie i trzecie nagrody, pomijamy, jako mniej interesujące.

Natomiast zanotujemy jeszcze przypomnienie szczegółów ważniejszych zwycięstw [pod względem stopnia nagrody, oraz kompletu, w jakim zdobyta była.

A więc:

„Provence” osiągnęła 3 nagrody pierwsze, mając za współzawodników: „Bosca”, „Mirę”, „Hetmana”, „Cigarette”, „Nannette” po raz i „Kronprinza” 2 razy.

Cztery nagrody (z tych 3 pierwsze i drugą) zdobyła „Mira”, bijąc: „Znieza”, „M-me de Cossé”, „Highlanda”, „Chorażego Swinkę”, „Hebe”, „Wandę”, „Marwel” po raz, „Hetmana” 3 razy. Drugą przyszła po „Provence” w biegu o nagrodę cesarską.

Trzy pierwsze nagrody wypracowała także „Vasseline”, pokonawszy: „Wampira” i „Szeldę” raz, „Hiawatha”, „Czattartona”, „Minutę” i „Rakoczego” po dwa razy.

Dwa razy palmę pierwszeństwa pozyskał „Bosco”, przedw „Koronie” i „Toledo”, dwa razy zaś był drugim po „Provence” i po „Gracjanie”. Dwie także pierwsze nagrody przypadły towarzysze jego „Sarbacane”, która pokonała: „Hardego”, „Hiawatha”, „Vasseline”, „Czattartona” i „Minutę”.

Pozostali zwycięscy chlubią się jedną tylko pierwszą nagrodą, lecz są w ich szeregu bardzo poważne trjumfy.

Tu należą: „Mohort”, bijący „Gracjana” i „Mefista”; „Gayarré”, mający za przeciwnika „Mefista”; tenże „Mefisto”, bijący „Ministra” Grabowskiego i „Radegasta” (nadto był drugim po „Gayarré”, a z trzecią nagrodą wyszedł po „Mohorcie” i „Gracjanie”); „Hetman” pokonał „Znieza” i „Brzask” (drugim był po „Mirze”); „Korona” zwyciężyła „Themis”, „Rebecę”, „Parabère”, „Panią Twardowską”, a drugą przyszła z „Boscem”; „Pani Twardowska” pobila „Hebę”, „Minutę” i „Gallusa” (poprzednio będąc pokonaną przez niego); „Gracjan” odniósł triumf nad „Boscem”, „Kogutem”, „Archiduchesse” i „Countes Theressina”; drugim był po „Mohorcie”.

Pozostałe zwycięstwa należą już do pomniejszych miary.

Ponieważ, wzorem wielu dzienników europejskich, wprowadziliśmy podczas wyścigów tegorocznych rubrykę „naszych faworytów”, dodać winniśmy słowo o rezultacie tych prognostyków.

Wszystkich gonitw było w ciągu 6-iu dni 31. Z tych atoli w jednym biegu faworyta nie stawiano, ponieważ szedł jeden tylko koń, innym zaś razem koń wybrany za faworyta w wyścigu nie uczestniczył, ściśle więc nasi faworyci brali udział w 29-iu gonitwach, z których wygrali 16, w 10-ciu biegach mieli drugie miejsca, w 2-eh trzecie i w 1-ym czwarte. Pennyless.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Dowiadujemy się z Petersburga, że dyrektor departamentu celnego, p. Tucholko, mając na względzie wygodę kupiectwa, rozesał w tych dniach okólnik do wszystkich komor celnych, żądając przedstawienia sobie projektu udogodnień manipulacji celnej w stosunkach ze stanem kupieckim. W okólniku p. dyrektor wymaga od dyrektorów ko-

mór celnych, aby ci na podstawie porozumienia się ze zgromadzeniem kupców, projekt powyższy wypracowali, a następnie do departamentu nadesłali.

— Dla uniknięcia zawodów i próżnych starań co do umieszczenia synów w tutejszych szkołach technicznych, przesno nas o zawiadomienie, iż stosownie do rozporządzenia p. ministra komunikacji, do pomienionych szkół mają być przyjmowani tylko do 1-ej klasy chłopcy od lat 14-tu do 17-tu, którzy przedstawiają świadectwa z ukończenia kursu szkoły dwuklasowej miejskiej, a nadto winni też złożyć egzamin z języka ruskiego i matematyki, w zakresie pomienionej szkoły. Według powyższego wyjaśnienia, świadectwa ze szkół realnych lub gimnazjów nie mogą być uwzględnione. Zapis kandydatów rozpocznie się dopiero 13-go (25 go) sierpnia.

— Ponieważ wiele osób nieprawnie używa tytułu hrabięgo lub barona, wyjaśniono, że poddani ruskcy mogących tytułów, otrzymanych zagranicą, u ywać o tyle, o ile dostaną ich potwierdzenie tutaj, narówni z orderami zagranicznymi. Nadto, z powodu wynikłej kwestji, nastąpiło również wyjaśnienie, że powyższy przepis do poddanych zagranicznych, chociażby stale za paszportem przebywających, nie ma być stosowany.

— Warsz. dniew. donosi, iż w powiecie kieleckim tępienie lasów rządowych ostatnimi czasy przybrało charakter rabunkowy. W leśnictwie Samsonów wykryto w tych dniach kradzież lasu rządowego olbrzymich rozmiarów. Żydzi miejscowi, Rozenblat i Gerling, wyrabiali tyle lasu, iż leżących drzew nie możnaby przez dwa tygodnie zliczyć, a na stacji Suchedniów skonfiskowano całe zapasy drzewa kradzonego, które miano wysłać koleją. O tem zdarzeniu zawiadomiono zarządzającego dobrami państwowymi i śledztwo będzie rozwinięte.

— Wiele firm handlowych przed wysłaniem listu nakłada stempel na marki pocztowe lub przekłuwają takowe, co wyraża podejrzenie, iż marki te były już użyte. Z tego powodu zarządzający pocztą warszawską zawiadamia, iż po upływie miesiąca od daty niniejszego rozporządzenia, wszystkie listy, na których marki będą stemplowane lub przekłuwane, nie będą mogły być wysłane do miejsca przeznaczenia.

— Dla mającego się budować zakładu dla oblakanych potrzebna będzie znaczna ilość cegły, na dostawę której właściciele tutejszych gorzeli przedstawili kilka ofert. Celem przekonania się, która cegła pod względem stopnia wytrzymałości w stosunku do podanej ceny jest w swym gatunku najlepsza, zwrócił się przewodniczący w komitecie budowy, r. t. Wilujew, do magistratu o pozwolenie dokonania odpowiednich prób. Ponieważ stosowne przyrządy do próbowania materiałów budowlanych magistrat na stacji filtrów na Koszykach posiada, przeto w dniu dzisiejszym, o godz. 11-iej przed południem, wobec komisji z p. Wilujewem na czele, odbędą się próby z cegłą, przez konkurentów dostarczonych.

— W końcu ul. Szeroki-Dunaj, w miejscu, w którym schodzi się z Podwalem, natrafiono podczas robót ziemnych dla budowy kanalizacji na starą studnię, źródło, oraz lotny piasek. Ponieważ tego rodzaju grunt wymaga założenia sztucznego fundamentu pod spód kanału, co znowu przewyższa znacznie przewidziane wytyry, przeto w dniu dzisiejszym zbierze się komisja techniczna, wybrana z łona komitetu kanalizacyjnego, by stan rzeczy na miejscu obejrzeć i protokularnie skonstatować.

— W przyszłym miesiącu ma być dokonana specjalna rewizja wszystkich warsztatów i zakładów przemysłowych, w obrębie miasta położonych, pod względem technicznym, sanitarnym i bezpieczeństwa ogniowego. W skład komisji, mającej się zająć powyższą rewizją, oprócz urzędników administracyjno-policyjnych, lekarzy, brandmajstrów i techników, wejdą obywatele miasta, zaproszeni w tym celu przez p. prezydenta.

— Na starszego wydziału kasowego w gminie ewangelickiej wybrany został p. Karol Mosz.

— Z teatru i muzyki.

(T. Ch.) P. Sobiesław, artysta teatru krakowskiego, przypomniał się wczoraj po raz wtóry publiczności warszawskiej.

P. Sobiesław wybrał sobie na drugi występ Kazimierza Żalowskiego „Małżeństwo Apfel” i odtworzył rolę młodego Apfela, należąca do repertuaru p. Tatarzkiewicza.

Co się powiedziało o pierwszym debiucie p. Sobiesława, można powtórzyć i o drugim.

Gość krakowski robi na scenie wrażenie przyjemne, porusza się swobodnie i pauzuje nad dykcją. Do powyższej charakterystyki indywidualności

aktorskiej pana S. przybył wczoraj rys nowy, którego brak dawał się uczuć w „Safandulach”.

P. Sobiesław rozgrał się w II-im akcie, w scenie między młodym Apfelem a jego żoną, wydobyl z siebie tony cieplejsze, na czem wcale nie stracił.

— Z Towarzystwa dobroczynności.

Wczoraj odbyło się w Towarzystwie dobroczynności o godz. 6-iej po południu, posiedzenie komitetu opieki nad wychowancami zakładu sierot chłopców do terminu oddanymi, pod przewodnictwem rz. r. st. Karola Nowodworskiego.

Z odczytanych przez sekretarza raportów opiekuńców cyrkulowych, o chłopcach do terminu oddanych, okazało się, iż w ogóle wychowawcy prowadzą się porządnie i robią znaczne postępy w nauce rzeźb, majstrowie są z nich zadowoleni; wielu też nawet żądało oddania im na naukę wychowawców z zakładu sierot.

Postanowiono więc w tym względzie zwrócić się do opiekuna, p. Juszczyka.

Na skutek doniesienia opiekuna cyrkulu III-go, że jeden z wychowawców oddany do majstra na naukę, samowolnie opuścił miejsce i niewiadomo gdzie się znajduje, postanowiono wykreślić go z listy terminatorów, korzystających z opieki Towarzystwa dobroczynności.

Z powodu zrzeczenia się p. Okryńskiego, opiekuna cyrkulu VIII-go nad terminatorami, zaproszony został na jego miejsce p. Adam Tokarski.

— Przyszłe wyścigi.

W dniu wczorajszym, o godz. 2-iej po południu, odbyło się posiedzenie członków Towarzystwa wyścigów konnych w Królestwie Polskiem.

Posiedzeniu przewodniczył członek dyrekcji p. Władysław Mysiowicz, obecni zaś byli pp.: Adam Michalski, Stanisław Rzewuski, August hr. Ostrowski, Ignacy hr. Ledóchowski, Wiktor Reszke, Aleksander hr. Jezierski, Zygmunt hr. Dangel, Bronisław Kretkowski, Ludwik ks. Sapiecha, Stanisław Swidziński, Jerzy Fanshawe, Leon Podoski, Stanisław Wotowski, Aleksander Wotowski i Jan Maurycy Kamiński.

Członek kasjer przedstawił dotychczasowy stan funduszu, wykazując w przybliżeniu tak stan czynny jak i bierny, jak również preliminowane do dnia 1-go stycznia wydatki.

Zebrań postanowiło zalecić mającej się wybrać komisji programowej co następuje:

- a) aby przy назначaniu nagród Towarzystwa nie przekroczyła ogólnej sumy 16,000 rs.;
  - b) aby warunki gonitw były szczegółowo i ściśle określone;
  - c) aby w myśl decyzji, na poprzednim posiedzeniu powziętej, starała się warunki gonitw tak określać, iżby największa liczba koni w danej gonitwie biegać mogła;
  - d) aby gonitwy odbywały się w ciągu dni sześciu.
- Do komisji programowej jednomyślnie wybrano: L. hr. Krasińskiego, St. Wotowskiego, I. hr. Ledóchowskiego, L. Kronenberga, A. hr. Nieroda.
- W końcu zebrani członkowie wyrazili życzenie, aby szrankowe nadal nie było opłacane od członków po 10 rs. od konia, ale po pięć.
- Sprawa ta nie została zdecydowaną stanowczo, gdyż koszt urzędzenia toru nie są jeszcze ściśle obliczone.
- Powracając do kwestji budżetowej zebranie postanowiło, aby na poczet należności za budynki wypłacić p. Bewensem 6,000 rs.
- Posiedzenie zamknięte zostało o godzinie 5-iej po południu.

— Na lisa.

Wczoraj, o godz. 4-iej z południa, odbywało się polowanie *par force* na lisa, w obrębie toru wyścigowego na placu Mokotowskim.

Udział w zabawie, urządzonej przez hr. Berga, przyjmowali ciż sami panowie gentlemen, którzy ścigali się w *rallye papers* na wystawie rolniczej, większość widzów zaś stanowiła śmietanka towarzysztwa.

Zabawa, przy dźwiękach fanfary myśliwskiej, złożonej z amatorów, udala się przewybornie.

Mistrzowską i nadzwyczaj śmiałą jazdą odznaczyli się szczególnie: hr. Al. Berg, hr. Al. Jezierski, hr. Józef Radoszewski i t. d.

Podobno zabawa będzie w tych dniach powtórzona, za opłatą na cel dobroczynny.

— Popis pływacki.

W dniu wczorajszym Czesław Mucharek, znany pływak, popisywał się ze swoją umiejętnością wobec licznych grona osób.

Mucharek aż cztery razy przepływał Wisłę za cytańdela.

Dzielny pływak jest zarazem wysmienitym nurkiem i często bardzo zanurzał się w wodzie, wypływał zaś bardzo daleko.

Dzięki umiejętności nurkowania, Mucharek łapie ryby pod wodą, co, oprócz zajęcia przewoźniczego, przynosi mu wcale niezły zarobek.

Liczna galerja, przyglądająca się wczorajszemu popisowi Mucharka, zarządziła składkę i dzielny pływak otrzymał kilkanaście rubli.

— Dorożkami do Lublina.

Weszły wtorek na bruku Lublina zjawily się aż cztery warszawskie dorożki.

Był to objaw fantazji pewnego grona hulaszcey młodzieży, która dorożkami podczas nocej birbantki postanowiła odwiedzić Lublin.

Szkapy dorożkarskie dociągnęły do Miłosny, gdzie je zostawiono, a dalej brano konie pocztowe, lecz dorożkarze łącznie z pocztyljonami powozili.

Zabawka ta kosztowała młodzieńców kilkaset rubli.

Alé co szyk, to szyk...

— Po raz drugi.

Mieszkanka Nowej Pragi, Aniela Chorzelewska, po raz drugi w ciągu roku zapadła w sen letargiczny, który obecnie trwał przeszło całą dobę.

Oznaki śmierci były tak ludzace, że rodzina przeczekawszy całą noc i pół dnia, zajęła się przygotowaniami do pogrzebu, chociaż z polecenia lekarza Chorzelewskiej z łóżka nie ruszono.

Dopiero późnym wieczorem mniemana nieboszczka wstała ze snu letargicznego jaknajzdrowsza.

— Awanturnik.

W dniu wczorajszym do szynku Berka Wenera, przyszedł jakiś człowiek i zażądał wódki na kredyt.

Kiedy mu odmówiono, zrzucił z szynkwasu butelki i kieliszki.

Następnie pobił trzy osoby, rozbił szyby w oknie i silnym uderzeniem pięścią w szcękę wybił szynkarzowi trzy zęby.

Zanim zjawili się policja, awanturnik nikomu nieznanu zdołał uciec bezkarnie.

Szkody, jakie poczynił, wynoszą kilka dziesiąt rubli, a całe zajście nietrwało dłużej nad parę minut.

— Przy pracy.

W dniu onegdajszym kowal, Jan Stelecki, przez własną nieostrożność upadł na sztabę rozpalonego żelaza.

Podniesiono go z ciężkimi oparzeniami na całym ciele i odwieziono w stanie bezprzytomnym do szpitala.

— O pięć kopiejek.

W dniu wczorajszym za rogatkami powązkowskimi, Andrzej Biernacki pokłócił się z Izraelem Kosnerem o niewydatnie mu 5-ciu kop. reszty, uderzył go tak silnie w oko, iż to natychmiast wypłynęło.

Kiedy syn Kosnera usiłował Biernackiego ująć, został ciężko zraniony tępem narzędziem w głowę.

— Pożar.

Wczoraj, o godzinie 8-iej wieczorem, przy ulicy Nalewki w domu pod nr. 33-im na drugiem pięttrze, w mieszkaniu zajętem na fabrykę prasowania gorsetów Frochmana, od zostawionej maszyny z zarzuceni się węglami, zapalił się stół i węgla leżące w bliskości.

Zawindomiony oddział straży nalewki, wysłał toporników, a następnie wyjechał w komplecie, lecz go z drogi zwrócono, mieszkańcy bowiem sami ogień ugasiłi bez poważniejszych następstw.

Nekrologja.

† S. p. Adam Goltz, obywatel ziemski, radca komitetu Tow. kred. ziemsk., po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony św. sakramentami, zasnął w Bogu w dniu 21-ym czerwca 1888 roku. Nabożeństwo żałobne odbędzie się w poniedziałek, to jest dnia 25-go czerwca, o godzinie 11-iej zrana, w kościele św. Krzyża. Wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godzinie 3-iej po południu na cmentarz powązkowski. Na smutne te obrzędy rodzina zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych zmarłego. Oddzielne zaproszenia rozsyłane nie będą. —1965

† Dnia 26-go czerwca r. b., to jest we wtorek, odbędzie się nabożeństwo żałobne za duszę s. p. Jana Pomian-Lubieńskiego, jako w rocznicę śmierci, w kościele św. Krzyża, o godzinie 10-iej zrana, na które żona zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —1969

† Dnia 25-go czerwca, jako w piątą rocznicę śmierci s. p. Józefa Mazurkiewicza, b. aptekarza, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele św. Piotra i Pawła na Koszykach, na które pozostała żona z synem zaprasza krewnych i znajomych. —1960

† W poniedziałek, to jest dnia 25-go czerwca r. b., w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie, odbędzie się o godzinie 9-iej zrana, msza żałobna za duszę s. p. Hilarego Bienkowskiego, na którą żona, syn i synowa zmarłego zapraszają życzliwych. —1971

† W dniu 24-ym czerwca r. b., to jest w niedzielę, o godzinie 10-iej zrana, w kościele św. Krzyża, jako w smutną rocznicę imienin s. p. Joanny Borzysławskiej, najgodniejszej matki, odbędzie się wotywa żałobna z asystą i msze święte przy bocznych, na które w wiecznym smutku pozostała córka zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych, za tę duszę świętobliwą. —1967

† W dniu 24-ym czerwca r. b., to jest w niedzielę, o godzinie 9-iej zrana, w kościele powązkowskim odprawioną zostanie msza święta za duszę s. p. Jana i Jadwigi małżonków Wyrwalskich, a to z legatu przez niegdy tychże Wyrwalskich uczynionego, o czem rektor kościoła powązkowskiego interesowanych zawiadamia. —600

† Wszystkim, którzy tak licznie zgrupowali się na pogrzebie brata mego s. p. Jana Łukaszewicza, składam niniejszem serdeczne podziękowanie. Szanownemu duchowieństwu, a szczególnie W. W. księżom: Goljanowi, Kaczyńskiemu, Rogowskiemu i Budziszewskiemu za okazane współczucie i zupełną bezinteresowność, szlę serdeczne Bóg zapłać. Wy zaś drodzy przyjaciele zmarłego pp. Teofila Zb., Teodorze Szp. i Konstancy Gr. przyjmijcie odemnie za wasze po-

święconie przy lożu cierpień i po zgonie, niczem nie dając się określić wyrazy wdzięczności, którą dla was na zawsze zachowam i oby Bóg was chronił od podobnego nieszczęścia, jakim naszą rodzinę dotknąć Mu się upodobało.

—1964—
Edward Łukaszewicz.

TELEGRAMY
KURJERA WARSZAWSKIEGO.

Petersburg 22-go czerwca. (Tel. pr. K. W.) —
Dzisiejszy numer *Zbioru praw* zawiera Najwyżej zatwierdzone przepisy, dotyczące się rozciągnięcia działalności banku włościańskiego na gubernje Królestwa Polskiego. Przepisy rzeczzone znane są już części ze wzmianek dziennikarskich. (Aj. półn.)

Petersburg 22-go czerwca. (Tel. Aj. półn.) —
Ogłoszony został Najwyższy ukaz imienny do pana ministra finansów w sprawie wypuszczenia w obieg biletów kredytowych nowego wzoru. Wymiana odbywać się będzie stopniowo, stosownie do wartości biletów, poczynając od asygnat 25-rublowych. Początkowo wymieniać stare bilety kredytowe na nowe będzie bank państwa i jego kantory, następnie zaś izby skarbowe i oddziały banku. Wymiana rozpocznie się od r. 1888-go i zastosowaną będzie do biletów wszelkiej wartości do d. 13-go stycznia r. 1890-go. Ostateczny termin wycofania starych biletów kredytowych naznaczono trzyletni, od d. 13-go stycznia r. 1890-go do d. 13-go stycznia r. 1893-go.

Petersburg 22-go czerwca. (Tel. Aj. półn.) —
Ogłoszone zostało rozporządzenie, dotyczące się zorganizowania w dobrach W. Ks. Michała Mikołajewicza majoratu. Po śmierci ustanawiającego majorat dobra przechodzą na dożywotnią własność w ręce W. Ks. Olgi Teodorowny i następnie, zawsze w całości, dostają się jednej osobie płci męskiej w porządku pierworodztwa. Po wymarciu linii męskiej majorat przechodzi na drugiego syna i jego potomstwo, następnie do trzeciego i t. d. W razie wygaśnięcia potomstwa męskiego majorat przechodzi do rąk tego z Członków Domu Cesarskiego, który wybrany będzie bezpośrednio przez Najjaśniejszego Pana. Przy dalszem przechodzeniu majątku zachowywane są wzmiankowane powyżej przepisy.

Zawichost 22-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.) —
Wody od wczoraj przybyło stóp 7. Wisła, jak dotąd, jeszcze powoli przybiera.

Wiedeń 22-go czerwca. (Tel. pr. W. K.) —
W sferach dworskich zapewniają, że arcyksiążę Rudolf, serdeczny osobisty przyjaciel cesarza Wilhelma, uda się wkrótce do Berlina dla wyrażenia mu współczucia po dwóch ciężkich stratach, a zarazem dla powinszowania wstąpienia na tron. Cesarz Wilhelm w jesieni przybędzie do Wiednia, celem złożenia swego uszanowania cesarzowi Franciszkowi-Józefowi.

Budapeszt 22-go czerwca. (Tel. pr. K. W.) —
Połączone oddziały delegacji węgierskiej po trzygodzinnych rozprawach uchwały na dzisiejszem posiedzeniu jednogłośnie żądany przez ministra wojny kredyt nadzwyczajny w wysokości 47 milj. zlr. (A. p.)

Berlin 22-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.) —
Dzisiejsza *Nation. Ztg.* zapewnia, że koronacja cesarza i cesarzowej odbędzie się w jesieni w Królewcu, gdzie koronował się także cesarz Wilhelm I, *przyp. red.*

Berlin 22-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.) —
Cesarz Wilhelm zabawi jeszcze 2—3 tygodni w pałacu marmurowym, poczem przesiedli się na lato do Friedrichskron. Co do wyjazdu cesarzowej-wdowy Wiktorji pogłoski krążą jaknajsprzeczniejsze. Dzisiaj znowu utrzymują, że wyjedzie ona najpierw do Szwajcjarji.

Berlin 22-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) —
Parlament niemiecki, który się zbierze w tych dniach, wyśle adres do cesarza Wilhelma II-go.

Berlin 22-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.) —
Mówią teraz, że następcą Puttkamera będzie Achenbach.

Poznań 22-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.) —
Odmowę przyjęcia teki ministra spraw wewnętrznych motywuje hr. Zedlitz-Trütsehler tem, że obecność jego w Poznaniu dla kierowania pracami komisji kolonizacyjnej jest niezbędną.

Poznań 22-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Walne zebranie banku ratunkowego (bank ziemski) odbędzie się d. 13 go lipca w Bazarze.

Poznań 22-go czerwca. (Tel. pryw. K. War.) — W r. p. wybudowaną zostanie kolej z Czarnkowa do Wronek.

Drezno 22-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.) — Księżna Marja sasko-altenburska zmarła tu wczoraj. (Była ona w pierwszym małżeństwie żoną ks. Henryka niderlandzkiego, w drugim ks. Alberta sasko-altenburskiego. (Przyp. red.)

Paryż 22-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Komisja administracyjna akademii francuskiej przedstawiła dzisiaj zrana prezydentowi ministrów, Floquetowi, prośbę o pozwolenie powrotu do Francji jej członkowi, księciu Aumale. Floquet odpowiedział, iż sprawa ta należy do rady ministrów, której też prośbę akademii do rozstrzygnięcia przedstawi. (Aj. półn.)

Dublin 22-go czerwca. (Tel. pryw. K. War.) — Sąd apelacyjny zatwierdził wyrok skazujący Dillo na sześciomiesięczne więzienie.

Budua 22-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Plemiona albańskie Hoti i Gruda wtargnęły na terytorjum czarnogórskie i zabiły trzech a raniły kilku czarnogórców. Rząd czarnogórski wysłał do Podgoricy posiłki i nakazał surowo strzeżenie granicy. Komendant turecki w Skutari, Bahry basza, wysłał także posiłki do Tusi, obawiając się odwetu ze strony czarnogórców.

TELEGRAMY HANDLOWE.

Berlin 22-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Dążność zwykła czyni codziennie na wszystkich polach dalsze postępy, podtrzymywana przez nader pomyślną sytuację polityczną, oraz przez powagi giełdowe. Usposobienie końcowe giełdy bardzo dobre. Wartości russkie odniosły znowu znaczne korzyści. Ruble w tranzakcjach natychmiastowych podniosły się o 2 m. 80 f., a w końcomiesięcznych o 3 marki. Weksle na Warszawę wyżej o 2 m. 75 f., a na Petersburg o 3 m. 30 f. do 3 m. 50 f. Pożyczka wschodnia zyskała 60 kop., listy likwidacyjne 80 kop., a listy zastawne 1 rubla w złocie. Dużą zwykłą cieszyły się również listy zastawne russkie, obie pożyczki premjowe russkie, 6% russkie pożyczki i najnowsze pożyczki russkie. Pożyczki konsolidow. natomiast notowano bez zmian, a kupony celne co najmniej niżej. Akcje kredytowe austriackie podskoczyły o 1/10 %. Żyto w obu terminach droższe o 75 fen.

Berlin 22-go czerwca (notowania urzędowe giełdy). Bil. ban rus. w tr. nat. 184.80 Akcje d.ż.war.-wied. — Weksle na Warszawę 184.35 Akcje kredytowe 150.60 Wsk. na Peters. krótk. 184.40 Wskałena Lon. krót. — Wsk. na Petersb. dług. 182.70 dług. — Bil. ban. rusk. na dost. 184.50 Żyto w tow. gotow. 126.50 Wschodnia poz. II em. 56.20 Żyto na wiosnę 129.75 Listy zast. serji I-ej 56.50

Petersburg 22-go czerwca. — Weksle na Londyn 110.30. Pożyczka premjowa I-ej emisji 275 1/2. — Pożyczka premjowa II-ej emisji 248. Półimperjat 8.90.

Targ Witkowskiego.

Dowozy, jak zwykle w piątek, składały się e bardzo drobnych partyjek zboża. Wobec takich warunków, usposobienie było niewyraźne, a ceny płacone za miarodajne brane być nie mogą. Pszenicy wystawiono na sprzedaż zaledwie 100 korcy. Sprzedawano tylko psstrą po 6 rs. Innemi gatunkami nie zajmowano się. Dowozy żyta wynosiły 200 korcy. Wyborowe gatunki kupowano po 3.75, średni po 3.65. Owsa dowieziono 300 korcy, średni towar nabywano po 2.10, 2.15 i 2.20, lepszy po 2.30 i 2.35, dobry po 2.40 i 2.50. Prawdziwie wyborowego nie było. Siano i słoma w niewielkich ilościach. Siano nabywano po 35, 40 i 45 kop., słomę po 22 i pół do 25 kop. za pud.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

Panu Wacławowi. — W ogóle żadne kwalifikacje wyższe nie są wymagane — cztery klasy zupełnie wystarczają. Do dentysty na praktykę wstąpić należy na trzy lata, poczem składa się w uniwersytecie odpowiedni egzamin (z anatomii głowy, chirurgji operacyjnej, ogólnej i szczegółowej, farmakologji i receptury). Po złożeniu egzaminu wydział lekarski uniwersytetu wydaje patent na prawo zajmowania się dentystyką.

TABELA WYGRANYCH

w siódmym dniu ciagnienia 5-ej klasy 150-ej Loterji klasycznej.

Dnia 22 czerwca 1888-go roku.

Table with 6 columns: Nr, Wygr. rs., Nr, Wygr. rs., Nr, Wygr. rs. containing lottery results.

Po Rs. 100 wygrali NN-ra:

Table with 6 columns: Nr, Wygr. rs., Nr, Wygr. rs., Nr, Wygr. rs. for Rs. 100 winners.

Po Rs. 80 wygrali NN-ra:

Large table with 6 columns: Nr, Wygr. rs., Nr, Wygr. rs., Nr, Wygr. rs. for Rs. 80 winners.

W dniu 24-ym Czerwca r. b. jest w Niedziele o godzinie 5-ej po południu, na polu Mokotowskim (tor wyścigowy konnych), odbędą się staraniem Towarzystwa Cyklistów w Warszawie (686)

WIELKIE WYŚCIGI NA

Welocypedach.

Zupełna Wyprzedaż (631)

Wyrobów Platerowanych

po cenie kosztu, ul. Wierzbowa nr 6, Hotel Angielski

Dywany najróżnorodniejsze, Serwety, Chodniki, Portjery, Meble perskie, w wielkim wyborze najtaniej w Fabrycznym Składzie Kutyłowicza-Mazowiecka 16. (683)

Węgiel kamienny i drzewo opałowe sprzedaje po cenach najniższych dom handlowy J. L. Ehrlich. Rymarska 8. Telefon 47. (9)

Rozkład jazdy na kolejach żelaznych

od dnia 13-go maja.

POCIĄGI

Odchodzą i Przychodzą godziny i minuty

Table with columns for train lines (Warszawsko-Wiedeńska, Bydgoska, Terespolska, etc.) and departure/arrival times.

Pociągi spacerowe.

Na kolei warszawsko-wiedeńskiej: w niedziele i święta do Skierniewic i stacji pośrednich pociągi, wychodzące z Warszawy o godzinie 6-ej, 7-ej, 8-ej i 9-ej min. 30, 45, 15 po południu, z powrotem bezpłatnie pociągami, przychodzącymi do Warszawy o godz. 11-ej min. 15, 30, 45, 15 wieczorem. — Oprócz tego przez cały czas trwania sezonu kąpielowego w Ciechocinku można w każdą sobotę i w święta uroczystych nabywać bilety spacerowe do Ciechocinka z warunkiem powrotu do Warszawy nie później, jak w 3 dni z czorem.

Statki parowe odchodzą:

Pospieszne do Płocka i Włocławka codziennie o godz. 6-ej zrana. Zwyczajne do Płocka codziennie o godz. 9-ej zrana. Kurjerskie do Płocka codziennie o godz. 2-ej po południu. Z Nowo-Aleksandrii do Sandomierza w poniedziałki, środy i piątki o godz. 5 1/2 zrana. Statki parowe Mazur i Krakus, odchodzą codziennie do Płocka o godz. 8-ej m. 30 rano z Płocka o godzinie 6-ej rano. —1066—

„OAZA“

Letni Salon gastronomiczny przy Handlu Win i Delikatesów oraz Cygar Hawańskich

Ant. STĘPKOWSKIEGO,

otwarty od godz. 11 rano. Jednocześnie poleca otrzymane świeżo znaczne transporta oryginalnego likieru w różnych gatunkach z wyspy Martinique w 1/4 i 1/2 butelkach. — (Telefon nr 130. — 521)

PRENUMERATA.

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkami porannymi:
W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.
 Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.
Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.
 Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranna.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY ÓSMY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-iej rano do 8-iej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-iej rano do 1-iej w południe.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmentowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.
Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petytowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop. każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia: za jeden wyraz po 2 kop. każdy raz.
Nadesłane: za jeden wiersz garmentowy rs. 1.
 Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frenclera ul. Senatorska 26.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr 9. — Telefon Redakcji nr 126. — Telefon Administr. 111.

— W kościele N. Marji Panny na Nowem-Mieście jutro, o godz. 8-iej zrana, odprawiona będzie uroczysta wotywa w kaplicy Matki Boskiej.
 — W kościele archikatedralnym św. Jana jutro, o godz. 9-iej zrana, odprawiona będzie solenna wotywa na intencję członków archikonfraternji literackiej.
 — Jutro, jako w ostatnią niedzielę miesiąca, w kościele św. Marcina (po augustjańskim) odprawiona będzie o godz. 9^{1/2}, zrana uroczysta wotywa na intencję braci i sióstr bractwa Pocięczenia N. Marji Panny.
 — W kościele św. Jacka (po-dominikańskim) jutro, o godz. 10-iej zrana, przed ołtarzem Matki Boskiej Różańcowej odprawiona będzie uroczysta wotywa na intencję braci i sióstr bractwa Różańca św.
 — W dniu jutrzejszym, o godz. 10-iej zrana, w kościele św. Ducha (po-paulińskim) przed ołtarzem N. Marji Panny Częstochowskiej i ku Jej czci odprawiona będzie solenna wotywa. W tymże kościele jutro zakończą 40-godzinne solenne nabożeństwo, konkludującego tygodniowy odpust ku czci Opatrzności Boskiej.
 — Jutro, jako w ostatnią niedzielę miesiąca, w kościele św. Karola Boromeusza na Powązkach, odprawione zostanie całodzienne nabożeństwo odpustowe z wystawieniem N. Sakramentu i kazaniem.
 — W dniu jutrzejszym w kościele archikatedralnym św. Jana odprawione zostanie całodzienne nabożeństwo odpustowe z wystawieniem N. Sakramentu, kazaniem, procesjami i nieszporem ku czci św. Jana Chrzciciela. Nabożeństwo to trwać będzie w ciągu całego tygodnia.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Świadectwem otuchy, wstępującej w świat polityczny po objęciu tronu przez cesarza Wilhelma II-go, który rządów swoich od niszczącej wojny rozpocząć nie może, jest pomiędzy innymi nagłe rozpodnoszenie się pogłoski o rozmaitych zjazdach: jeden z nich odbyłby się na terytorjum niemieckim, drugi w Wiedniu. Jakkolwiek powątpiewamy o tem, ażeby pogłoski owe były czemś więcej w obecnej chwili, jak wróżbami postanowień dotąd nieodwo-

lalnie nie powziętych, to jednak stanowią one dosyć wyraźną wskazówkę, w jaki sposób opinja sfer poważnych i zbliżonych ku dworom wyobraża sobie ukształtowanie się na razie stosunków pomiędzy Niemcami a mocarstwami sąsiednimi.

Sprawa upadku ruchu boulanżerowskiego we Francji roztrząsana jest w dziennikach francuskich rozmaitych odcieni. Czy o upadku już dzisiaj mówić tu można, to zdaniem naszym pytanie weale nie rozstrzygnięte, jakkolwiek niepodobna nie stwierdzić, że stronnictwo przeżywa obecnie fazę krytyczną swego rozwoju. Trudności przysparza niemałej na razie oplakany wybór w Charente. Pełnomocnicy jenerała zawarli sojusz z bonapartystami rzezonego departamentu na tej podstawie, że w razie ściślejszego wyboru bonapartyści będą głosowali na Déroulède'a, a bulanżyści na ich kandydata, p. Geliberta des Seguins. Ani przez myśl nie przeszło bulanżystom, aby oportunistą Weiller zdobył więcej głosów od ich wieszczka. Obecnie przeto znaleźli się pomiędzy Scyllą i Charybdą. Głosować na Weillera — za nic w życiu! Głosować na bonapartystę w chwili, gdy ten staje do walki z republikanem, to znaczy zerwać wszelkie ogniwa z rzecząpospolitą i stwierdzić jawnie swą apostazję.

Przyznać należy, iż sytuacja jest gorącą! A do tego i druga kłeska! W departamencie Wokluzy wysykanio ich. Paladynowie jenerała, senator Naquet, tudzież deputowani Laguerre i Saint Martin, zdawali w Avignon sprawę przed swoimi wyborcami z działalności parlamentarnej. Dwa tysiące wyborców stawiło się w sali. Radykalni kole-dzy „neocezarystów” (wyraz, wynaleziony przez Flo-queta), Kamil Pelletan i Gaillard, pośpieszyli z Pa-ryża, aby w obliczu wyborców wydać zażartą wal-kę stronnikom plebiscytu. Rezultat był taki, że Pelletana i Gaillarda obсыpano gromami oklasków, Naqueta wysykanio, a Laguerre'owi nie dano przyjść do słowa. Policja musiała czuwać nad bezpieczeń-stwem paladynów jenerała, gdy opuszczali lokal meetingu wyborczego. Republikanie zaczynają rozumieć, że pod „rozwiązaniem” i „rewizją” ukrywa się coś więcej. Wokluza wyparła się solidarności

z północą Francji! Inaczej mówiąc, Boulanger ma tylko w tych departamentach widoki powodzenia, w których większość wyborców żywi usposobienia monarchiczne. Z taką pomocą można obalić rzeczpospolitą, nie można jej zreformować.

Angielska izba lordów uchwaliła w dniu 18-ym b. m. w pierwszym czytaniu bil lorda Salisbury o reformie — jej samej. Było to jedno z tych posiedzeń, któremi parowie chlubić się mogą. Bil upoważnia królowę do mianowania w ciągu roku pięciu parów dożywotnich, których do wstąpienia w łono izby nie upoważnia urodzenie. Trzej z liczby pięciu musi dosłużyć się sędziostwa w najwyższym trybunale, stopnia kontradmirała w marynarce lub generał-majora w armji, a wreszcie 5-letniego gubernatorstwa w Indiach lub innych kolonjach państwa wielkobrytańskiego. Dwaj inni parowie zasłynąć muszą na innem polu, jako to nauki, sztuki, przemysłu itd. Ogólna liczba parów dożywotnich nie może wespół-cześnie przenosić cyfry pięćdziesięciu. Bil dotyczy również tak zwanych „czarnych owiec” (nazwijmy je wprost po naszemu „parszywemi”) i upoważnia królowę do usunięcia z łona izby na wniosek tej o-ostatniej parów niegodnych zaszczytu, jaki z prawa rodu im przypadł w udziale.
Br. Z.

Kwiat paproci.

Szliśmy we dwoje. Rozsuwające się przed nami zło-łone gąszcze muskały drżącymi listkami jej śnieżne li-ca, zostawiając wśród bujnych włosów to biały kwia-tek, to drobną gałązkę.

Szedłem za nią bezwiednie, bez woli, bez myśli. Roz-mowa rwała się ciągle. Od czasu do czasu, przystaną-wszy, spojrziałem jej w oczy, zatopiłem mą duszę w ich błękitnem przezroczu, tak czystym i tak rzewnem, jak iza — posmutniałem i, westchnąwszy, poszedłem dalej...
 A listki, szeleszcząc koło mnie, szeptały od drzewa do drzewa: „jaki on ślepy, jaki ślepy, oj ślepy...”

Zachodzące słońce resztką swych, prawdziwie z wnętrza serca wyrwanych promieni, żegnało świat, zlocąc

KOCIE NATURY.

...Raz wrócił wieczorem do domu niezwykle ura-dowany. W pośpiechu drzwi nawet nie zamknął za sobą i przewrócił stojące na drodze krzesło. Przy oknie siedziała żona, a na oknie uczestnicy jej sa-motności: kwiaty w doniczkach.
 Jednym susem był przy niej. Z widoczną rado-ścią ucałował białe czoło i smętne oczy i drobne rączka. Potem, nic nie mówiąc, podał jej dobyte z zanadru papier.
 Było się w istocie czego radować!
 W liście tym wzywano go do stolicy na korzystną posadę...
 — Nareszcie! — szepnęła młoda kobieta.
 Zaszczęt podobny spotykał go zasłużenie. Miał potrzebne potemu zdolności i zasługi. Inni, choć mu nie dorównywali pod żadnym względem, oddawna cieszyli się już rozgłosem i zamożnością. A on?
 Rzemieślnicza prawie praca zabijała jego zdolno-ści; w walce o gorzki kawałek chleba duch skrzy-dła opuszczał. Tam będzie mógł się wzbudzić śmiałym lotem ponad poziom; kwiaty uznania i złoto wyście-la mu drogę.
 — Więc przyjmujesz wezwanie?
 — Możnaż się jeszcze namyślać?
 Do późnej nocy układali sobie plany przyszłości. Zasnęli w objęciach, upojeni powodzeniem, które po raz pierwszy zawitało do ich izdebki.
 * * *
 Nazajutrz rano zasiadł, aby napisać odpowiedź.
 — Słuchaj — poczęła nieśmiało żona — trzeba by się nad tem zastanowić.

— Jakto?
 — Czy nie żal ci naszego gniazdeczka?
 Potarł ręką po czole. I on myślał o tem, gdy go obudziły promienie słońca. Ozłoczone niemi pomięszkanko wyglądało tak rozkosznie! W promieniach kąpały się kwiaty i franki i skromne meble. I tak było tu prawie codzień od lat czterech...
 Te ściany, te kwiaty, te sprzęty ubożuchne pa-trzyli na pierwsze ich uściski, na pierwsze radości wspólne i pierwsze wspólne troski. Patrzyły potem na długi szereg dni szarych, na których tie, jak na kanwie, miłość przetykała złotą, ale skąpą nić upo-jeń i marzeń.
 — To prawda! — szepnął zadumany, odkładając pióro — choć znowu, co nas tu tak wiąże?
 Nie mieli ani rodziców, ani dzieci. Oboje byli sierotami, a losy odmówiły im błogostawieństwa małżeńskiego. Nie żyli także z nikim w bliższych stosunkach. Byli oboje, jak wysepka na morzu, od-cięci od świata...
 Ale to pomieszkanko, te sprzęty, te kwiaty...
 — Nie wiem — szepnęła żona — co zrobiłabym ze swojemi fuksjami i pelargonjami, które tak pięknie urosły...
 — Mnie znowu żal tego kąciaka z sofka, gdzie tyle chwil rozkosznych przesunęło się nad nami.
 — Ach, i mnie go żal... Albo np. to okno, gdzie przez cztery lata codzień wyczekiwałam twego powrotu z biura... Szkoda, że niepodobna go zabrać ze sobą...
 — Takich dwóch pokoików tambyśmy niedostali.
 — A gdyby nawet... Nie będą to już te same... Tu do każdej szparki w podłodze, do każdego rysa na ścianie wciśnięta się nasza dola miniona...

Słuchał jej z wilgotnymi oczyma, posadził na ko-lanach, uściskał i powiedział:
 — Zastanowimy się!
 * * *
 Przez kilka dni nie było mowy o żadnych proje-ktach. Unikali tego przedmiotu w zwykłych swych pogawędkach. Ale nocie splywały im prawie bez-sennie, a udawali tylko wobec siebie, że śpią, zdra-dzali zaś czuwanie tłumione westchnienia.
 Z jednej strony nadzieja świetnego losu, z dru-giej zaś kocie przywiązanie do miejsca — toczyły walkę w ich sercach.
 — Cóż myślisz począć? — odważyła go się raz zapytać.
 — A ty?...
 — Czekam na twoją decyzję... Żona idzie za mężem.
 Spuścił oczy ku ziemi.
 — Gdybym zaś już rozstrzygnął?
 Młoda pani patrzyła nań to płonąc, to blednąc.
 — Zostajemy! — szepnął trwożliwie.
 Rzuciła mu się na szyję.
 — Alboż nam źle tutaj?
 Słońce, zachodząc właśnie, rozruciło dokoła nich swą jasność tak obficie, iż pod złotą pokrywą ani dostrzeżby ubóstwa. Ściany, i sprzęty, i kwiaty przywdziały odświętną szatę, jak gdyby chciały podziękować, że ich nie opuszczono.
 I rozpaczał się znowu szereg dni szarych, pei-nych troski i udręceń. Na ścianach przybywały nowe rysy, w podłodze nowe szczeliny, a do nich lgnęły nowe wspomnienia, łącząc się z zamierzche-mi, jak pokład świeżego pokostu z dawnym.
St. Roszewski.

wszystko, co biedne, weseląc wszystko, co smutne. Ona spojrziała daleko ku śnieżnym Alpom, których różowe szczyty, jak mgła, rysowały się na błękitnie nieba; przycisnęła rękę do bijącego serca, nie wiedząc, czy to zmęczenie, czy może to zdradliwe słońce tak ją wzruszyło zdołało. Ja stałem na uboczu, nie mogąc oderwać wzroku od niej. Była wtedy tak piękną! Stałem więc zapatrzony, bojąc się słówkiem spłoszyć promieniejącą mowę duszy z jej wzruszonego oblicza. Ach! jak ja wtedy patrzeć umiałem!

Lekki wiatr zawiął z północy, pochyliły się wierzchołki drzew, listki zaszeleściły, szebioćząc do siebie: „jaki to dzieciak, jaki dzieciak, oj dzieciak.”

Poszliśmy dalej. Noc coraz bardziej rozsuwała swe ponure cienie, las coraz bardziej czerniał, droga wiała się, jak szary wąż, wśród ciemności. Zdawało się przebiegać przez drogę; ona zadrżała, chwyciła me ramię i, strwożona, szukała opieki. Więcej dalej szliśmy już bliżej siebie, prowadziliśmy ją za rękę, jak dziecko, tak spokojną i łagodną była. Nie przemówiliśmy ani słowa, a dobrze nam było; rozmowa płynęła z duszy bez słów, bez pytań, a od czasu do czasu tylko głębokie westchnienie przerywało ciszę lasu, by odezwać się echem to u mnie, to u niej.

Wtem nagle na skrajcie coś poczerwiano, ona, przelekniona, tuląc się do mnie, szepnęła: „ja się przy panu nieznośnie boję...” Jakże czułem się dumnym, osłaniając ją ramieniem i czekając odważnie napaści! Strachy znikły, nie nam nie groziło...

A wierzchołki drzew, szeleszcząc, szeptały: „jaki on głupi, jaki głupi, oj głupi.”

Wśród krzaków błysnęły drobniutkie światełka białe, różowe, zielone—to świętojańskie robaczki witały noc św. Jana. Gąszcze wzmagały się coraz bardziej, las paproci wzdłuż drogi coraz bardziej cisnął się nam pod nogi. Nie chcąc deptać tych dzieci świętojańskiej nocy, szliśmy jaknajbliżej przy sobie.

Wtem na krzaku paproci coś, niby gwiazda złocista, zabłysło cudownym, nadziejskim, nieledwie blaskiem. Rzuciliśmy się naprzód z wykrzykiem: „to kwiat paproci...” Głowy nasze spotkały się wśród zielonych darń, usta nieszukane mimowolnie splotły się w pocałunku długim, czystym, a tak namiętnym, że zcałowałem z jej ust koralik całe jej serce, duszę, wszystkie myśli wnętrza... Poznałem, nie mówiąc ani słowa, jak bardzo jestem kochanym.

Złocista gwiazda rozbiła się na tysiące drobnych promyków, które krążyły dokoła naszych głów, a oświecały jej lica tak jasno, że z ócz niebogi wyczytałem, jak głęboko mają wzajemność odczuła...

W lesie była cisza zupełna, szczyty drzew tylko szumiały poważnie: „szczęśliwi, szczęśliwi, szczęśliwi...”

Śnieg przypruszył drogi mego życia, zielone listki już przestały o mnie szelebiotać... Darmo błądziłem w noc św. Jana wśród krzaków paproci... już tam dla mnie kwiatów nie było. Miłość jej minęła, jak mija błysk szczęścia dla tych, którzy go zatrzymać nie umieją.

Las tylko szumiał jednostajnym jękiem: „za późno, mój bratku, za późno...”

Ign. Szyszyłowicz.

Wiedeń, w czerwcu.

ZŁUDZENIA.

Światełka jasne ludzkiego istnienia,
Karmione złotą lat dziecińczych wiosną,
W duszy człowieka kielkują złudzenia
I rosną.

Lecz gdy je troski opadną powszednie,
Stają się życia i karą i winą
I przepadają, i gasną bezwiednie,
I giną...

Marjan Jasieńczyk.

Po podaniu do wiadomości Najjaśniejszej Proktorki Russkiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża, o ofierze uczynionej przez Najwyżej zatwierdzone Towarzystwo górnicze v. Kramsta, w sumie pięciu tysięcy rubli, na zbudowanie sali operacyjnej w baraku imienia Cesarza Aleksandra II-go, istniejącym przy stowarzyszeniu siostr św. Elżbiety, Najjaśniejsza Pani raczyła wydać rozkaz, aby podziękowano w Najwyższym Imieniu temuż towarzystwu za wzięcie udziału w działalności Towarzystwa Czerwonego Krzyża.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Świat donosi, iż do komitetu ministrów wniesiono opracowany przez specjalną komisję projekt przepisów, dotyczących wydawania zapomóg na wychowanie dzieci urzędników. Zgodnie z temi przepisami wydawane będą zapomogi tylko tym

osobom, które pozostawały na służbie niemniej niż lat 15, lub które szczególnie się odznaczyły. Przy każdym podaniu o zapomogę winna być załączona opinia bezpośredniego naczelnika.

Nowosti donoszą, iż aby ułatwić zawieranie umów o sprzedaży lasów i wypuszczaniu w dzierżawę gruntów skarbowych, znajdujących się w rękach włościan, ma być rozesłany przez izby skarbowe, tytułem zaliczenia, papier stempłowy 5-u niższych kategorii na sumę do 100 rs., oraz marki stempłowe do wszystkich leśniczych, nie wyłączając Królestwa Polskiego.

Dotychczas w zakładach naukowych średnich nie była pobierana opłata od uczniów wyznania mojżeszowego za naukę religii. Obecnie zaś, jak donosi *Odessk. wiestn.*, na mocy rozporządzenia pana ministra oświaty, od początku przyszłego roku szkolnego każdy uczeń, pragnący pobierać w gimnazjum naukę religii mojżeszowej, winien wnieść opłatę roczną od 8—10 rs.

Dzienniki petersburskie donoszą, iż ministerjum finansów zajęte jest opracowaniem przepisów o przywilejach przemysłu fabrycznego w guberniach południowych i południowo-zachodnich.

Rząd gubernjalny warszawski wydał pozwolenia na następujące nowe budowle: na pos. nr. 682A na Lesznie, na budowę oficyny piętrowej ze składami na parterze i z przeróbką domu frontowego; na pos. nr. 1563 na Chmielnej, na wybudowanie 2-oh oficyn trzypiętrowych; na posesji nr. 1799 na Franciszkańskiej, oficyny trzypiętrowej ze sklepami na parterze; na posesji nr. 5062 na Srebrnej, domu frontowego; na pos. nr. 612CD przy ulicy Kotzebue, domu frontowego murowanego trzypiętrowego i takiej oficyny, jak również domu dwupiętrowego z oficyną; na pos. nr. 5174 na Wilczej, domu frontowego o 3-oh piętrach z taką oficyną. Magistrat zalecił przytem, aby domy frontowe były pobudowane z zachowaniem linii regulacyjnej.

Jak wiadomo, dostawa ciosów granitowych, potrzebnych do budowy drugiej grupy filtrów, natrafiła na znaczne trudności. Żądaniu władzy wyższej, aby tylko granit krajowy był używany, nie mogą przedsiębiorcy tutaj uczynić zadość, ponieważ okazało się, że ani granit z okolicy Pilawy na kolei nadwiślańskiej, ani też z okolicy „Wrona” w gub. płockiej, nie mogły być ani nawet w przybliżeniu na czas dostarczone. Ponieważ zaś budowa filtrów trudno się wstrzymywać bez narażenia miasta na znaczne straty, z uwagi nadto, że z końcem r. b. nowe filtry mają zaspakajać potrzeby mieszkańców całego miasta, przeto przedsiębiorcy dostawy granitu, doprowadzeni do ostateczności, zaczęli się starać za granicą o dostawę ciosów. Aby przekonać się, czy pod wskazanym przez dostawców adresem znajduje się odpowiedni materiał w dostatecznej ilości, z grubszego już przygotowany, udaje się w tych dniach zastępujący głównego inżyniera, budowniczego Höhmann, na Szląsk austriacki. Miejsce wskazane daje powną rękojmię, gdyż z łomów szląskich używany był także granit do budowy pierwszej grupy filtrów, a właściciel łomów (Förster) rozporządza znacznymi i wydoskonalonemi siłami roboczymi. Wartość dostawy przedstawia kapitał około 18,000 rs.

Warszawska rada miejska dobroczynności publicznej zatwierdziła etaty: dla domu schronienia starców i sierot starozakonnych, na 40-tu starców i 60 sierot z dochodem i rozchodem rs. 10,720 rocznie, dla ochrony dzieci starozakonnych, na 50 dzieci biednych, z dochodem rs. 1,110 i rozchodem rs. 1,197 rocznie; wreszcie dla 6-u pokojów położnic, każdy na trzy chore, z dochodem rs. 10,801 i rozchodem rs. 12,837 rocznie.

Według dopełnionego w tych dniach pomiaru, następujące terytorja w okolicy podmiejskiej z lewego brzegu Wisły mają być podległe pod względem porządku i bezpieczeństwa publicznego policji warszawskiej: 1) od Wisły przy folwarku Potok po drodze do Grossowa, włączając grunta cytadeli do młyna Słodowiec włącznie; 2) od Słodowca do granicy bieleńskiego pola wojennego, włączając kolonje Buraków, Młociny, Powązki wszystkich nazw, obozy powązkowskie, folwark Parysów w prostej linii przez pole wojenne do granicznego kąta gruntów wsi Budki; 3) cała gmina Czyste; 4) mokotowskie pole wojenne; 5) wieś Mokotów z przyległościami i 6) Sielec z wszystkimi przyległościami aż do Wisły.

Ładny ogródek, pełen roślin i kwiatów, urządzono w tych dniach około wieży cisnién na stacji filtrów.

Biuro zarządu Towarzystwa przemysłu i handlu, przeniesione przed kilku tygodniami do sal parterowych gmachu Muzeum przemysłowego, w tych

dniach przenosi się znowu na 1-sze piętro, do lokalu pierwotnie zajmowanego, wobec czego projekt urządzenia na 1-em piętrze stałej wystawy zbiorów muzealnych, spoczywających obecnie na strychach, upada przynajmniej na czas pewien.

W ubiegłym tygodniu policja przytrzymała w Warszawie osmiu żebraków. Żadnego z nich nie zakwalifikowano do przytulku żebraczego przy ulicy Pawiej, gdzie obecnie znajduje się mężczyzn 40 i kobiet 76, niezdolnych do pracy.

P. o. ober-policmajstra zawiadamia, iż przy dokonywanych obecnie odnowieniach domów nie uważni robotnicy psują częstokroć druty telegrafu policyjnego, wskutek czego opóźnia się wysyłanie depesz. Polecono więc komisarzom cyrkulowym uprzedzić rewirowych, aby ci pod osobistą odpowiedzialnością dawali pilne baczenie na całość drutu telegrafu policyjnego.

Służba policyjna otrzymała polecenie dopilnować, aby nikt, oprócz przedsiębiorcy Dytwalda, który posiada kontrakt, zawarty z magistratem, nie uprzętał w obrębie miasta padliny i nie wywoził za rogatki; osoby zaś, wykraczające przeciw niniejszemu rozporządzeniu, należy pociągać do odpowiedzialności sądowej.

Na odbytej wczoraj konkurencji między głównymi fabrykantami robót asfaltowych w Warszawie na roboty asfaltowe przy nowobudujących się koszarach w m. Ostrowie, na sumę około 40,000 rs., utrzymała się firma warszawska Ignacego Gantz-wolla.

Dla utrzymania porządku na dzisiejszej zabawie „wianków” naznaczono, oprócz komisarzy cyrkulów praskiego i sobornego, komisarzy innych cyrkulów: pp. Alekryckiego, Sokołowa, Massino, oraz oficerów policyjnych: kapitana Burundakowa i porucznika Rogal-Lewickiego. Ogólny zaś nadzór został powierzony pułkownikowi Andzaurowowi. Właściciele łódek otrzymali zawiadomienie, iż w czasie trwania zabawy nie wolno im pod surową odpowiedzialnością przejeżdżać około mostu.

Zastępca komisarza cyrkulu wolskiego, kapitan Dubrowicz, powrócił do dawnych zajęć młodszego oficera oddziału rezerwowego, a obowiązki komisarza objął kapitan Massino.

W dzisiejszym rozkazie dziennym zawiadomiono służbę policyjną, że J.W. Główny naczelnik kraju zezwolił dr. Frischemu urządzić kolonje letnie dla biednych dzieci i na ten cel zbierać składki do wysokości 4,000 rs. W skład komitetu, upoważnionego do zbierania ofiar, wchodzi pp.: prof. uniwersytetu Adol. Pawiński, hr. Stefan Walewski, Julja Walewska, Daniela Kosińska, hr. Stanisław Kossakowski, hr. Klimentyna Lubińska, Stanisław Lesznowski, dr. Stanisław Fritsche i dr. Stanisław Markiewicz.

Wspomnienie pośmiertne.

W Wadowicach zmarł w 48-ym roku życia Albert Gąsiorowski, profesor miejscowego gimnazjum, znany w literaturze pod pseudonimami Tristisa i Górskiego.

W młodym wieku rozpoczął on pisywać powieści, zamieszczone w lwowskim *Dzienniku literackim*, później w wiedeńskim *Postępie* i krakowskim *kraju*.

Oprócz licznych rozpraw i krytyk, drukowanych pod pseudonimem Górskiego, zmarły wydał studjum o Adamie Mickiewiczu, pochlebnie ocenione przez Chmielowskiego.

Pisywał dość wiele i w różnych kierunkach. Dramatyczne jego utwory, komedjki: „Kłótnia o parkan”, „Lekcja tańca” i t. d., grywają na amatorskich teatrzykach w Galicji.

Za nowelę „Pan Bernander” zdobył nagrodę na konkursie *Tygodnika* w Warszawie.

Ostatnią pracą zmarłego, drukowaną w czerwcowym zeszycie *Ateneum*, jest bardzo miły obrazek p. t. „Na służbie u młynarza Firka”.

Zmarł, jak wielu innych pracowników pióra, pozostawiając bez środków do życia wdowę i dzieci.

Z teatru i muzyki.

Panna Zucchi ukaże się jutro na scenie teatru Wielkiego w balecie „Esmeralda”, wznowionym przez p. Mendezę i urozmaiconym przez niego nowymi tańcami i grupami.

Dalszą obsadę baletu tego stanowią: panna Mikulska, oraz pp.: Filatyn, Kuhne, Mennier, Przedpełski i Rządca.

„Esmeralda” otrzymała zupełnie nową wystawę. Jutro w teatrze Letnim komedja panny Tryplonówny „Stryj i synowiec”, a w teatrze Nowym operetka Offenbacha „Piękna Helena”.

W roli Menelausa debiutuje p. Nowakowski.

P. Bolesław Leszczyński udał się do Lwowa na gościnne występy.

P. Sobiesław wystąpi po raz trzeci na naszej scenie w „Naszych najserdeczniejszych”.

Artysta grać będzie Tholosana. „Nasi najserdeczniejsi”, z których jednym je w, jak wiadomo, Żółkowski, powróci mają w pierwszych dniach lipca na repertuar.

Do repertuaru teatru Rozmaitości w bieżącym jeszcze letnim sezonie wprowadzony zostanie dramat pióra Marjana Jasieńczyka p. t. „Lena”.

W sztuce tej rozdane już zostały artystom do nauki role.

Wystąpią w niej panie: Wisnowska (w tytułowej roli), Rakiewiczowa, Niewiarowska i Oswaldowa; pp.: Rapacki, Ładnowski, Tatarkiewicz, Leszczyński, Prazmowski, Szymanowski, Śliwiński i Nar-kiewicz.

„Lena” wystawiona zostanie po powrocie z urlo-pów panny Wisnowskiej i p. Tatarkiewicza.

— Zabawa kwiatowa.

Jutro więc stanowczo odbędzie się odkładana kil-ka razy zabawa kwiatowa w połączeniu z loteryą fantową w uroczym ogrodzie Frascati na rzecz „Przytuliska”.

Pierwotny program zabawy w niczem nie zostan-ie zmieniony.

Dziś już zaczęto do gustownie przybranych na-miotów znosić fanty, między którymi znajduje się wiele, posiadających znaczną wartość.

Jutrzejsza zabawa będzie niejako epilogiem te-gorocznego karnawału letniego.

— Uroczysty akt.

Uroczyste zamknięcie roku szkolnego wraz z po-pisem uczniów i uczennic w Instytucie głuchoniemych i ociemniałych, odbędzie się w głównej sali Instytutu d. 27-go b. m., o godz. 3-ej po południu.

Wejście jedynie za biletami wcześniej wydawa-nymi w kancelarii Instytutu.

— Zebranie towarzyskie.

W dniu wczorajszym adwokat, Michał Urbanow-ki, jako wychowawiec szkoły realnej kieleckiej, go-ściwie podjął w sobie kółko kieleczan, zamie-szkałych w Warszawie, a zajmujących się urządze-niem wiadomego zjazdu, jaki przypada w przyszłą sobotę dnia 30-go b. m.

Uchwalono więc, iż wszyscy zjedną się o 10 w sali resursy obywatelskiej, gdzie zajął uroczystość u-proszony w tym celu p. Alfons Grotowski, inżynier z Warszawy.

Następnie w kościele po-pijarskim, J. E. ks. arcy-biskup Popiel, także jako najdawniejszy wychowa-wiec szkół i seminarjum kieleckiego, odprawi nabo-żeństwo w asystencji ks. prałata Brudzińskiego.

Z kościoła wszyscy udają się statkiem parowym do Bielan i Jabłonny, a o godzinie 6-ej po południu powrócą do Warszawy na obiad, jaki się odbędzie w salonach resursy obywatelskiej.

Nauczyciele b. szkoły realnej w Kielcach, o ile po-stoją przy życiu i zdrowiu, wszyscy przyrzekli wziąć udział w zebraniu.

— Dla pogorzalców.

P. Interring, francuz tu osiadły, zdjęty współczu-niem dla pogorzalców Nowego Dworu, odwołał się do dziennika paryskiego *Le France* z prośbą o o-twarcie subskrypcji na rzecz pogorzalców.

Propozycję przyjęto i odezwę składki ogłoszono.

— W sprawie kagańców.

W dniu wczorajszym odbyło się posiedzenie ko-misji kagańcовой, ustanowionej z polecenia war-szawskiego generała gubernatora w skutek odezw-y Towarzystwa opieki nad zwierzętami.

Zebraniu przewodniczył dr. Grandelewski, naczelnik urzędu lekarskiego, przy udziale pp. Berezy Tomaszewskiego, lekarzy weterynaryji, Ekerta, profesora szkoły weterynaryjnej, Lubeckiego, refe-renta z biura oberpolicmajstra, Grzybowskiego, u-rodźnika magistratu, adwokata W. Schreyera, człon-ka zarządu Towarzystwa opieki nad zwierzętami, lekarza weterynaryji Czufarowskiego, jako delega-tów pomienionej instytucji.

Ponieważ na poprzednim posiedzeniu pewna liczba członków z góry oświadczyła się przeciw przesłaniu kagańców, adwokat Schreyer postawił wczoraj wnioski, aby ci członkowie z komisji się nie zgłaszali, albowiem przed laty czterema w tej samej sprawie wyrazili opinię utrzymania kagańców, nie wiedząc nowego w danym przedmiocie nie powie-dzą, trudno, aby sprawa, niby w drugiej instancji roz-straszana, była sądzoną przez te same osoby, któ-rym poprzednio wyrok wydały.

Po takim oznajmieniu p. Schreyera komisja za-tyczyła zawiesić posiedzenie i odnieść się z wnioskiem wyłączenia do p. o. oberpolicmajstra z Warszawy.

— Wycieczka geologiczna.

Profesor Trejdosiewicz, powziął zamiar urzędze-nia w ciągu wakacyj tegorocznych wycieczki geolo-

gicznej w okolicie krasnostawskiego i nowo-aleksan-drowskiego.

Wycieczka ta jednak jest zależną od decyzji za-rządu kasy Mianowskiego, która pokryć ma część kosztów.

— Farbowanie futer.

Dotychczas farbowanie futer z królików, zajęcy i jagniąt na barwę czarną praktykowano wyłącznie w Londynie i Lipsku, na czem przemysłowcy za-rabiali bardzo znaczne sumy.

Obecnie jeden z chemików tutejszych, po licznych próbach, doszedł do sposobu farbowania tych futer na odpowiedni kolor czarny.

Wynalazek ma być opatentowany.

— Jeszcze jeden.

Od d. 1-go lipca przybędzie w Warszawie sklep angielski firmy sheffieldskiej.

Ma to być skład narzędzi ostrych, jak noże, wi-delce, brzytwy itp.

— Z placu Ujazdowskiego.

W dniu wczorajszym przystąpiono do rozbierania budynków, po wystawie inwentarza pozostałych.

Wylosowane przedmioty już zabrano.

Od dwóch dni wywożą z placu maszyny i narzę-dzia rolnicze.

Przed pawilonem Lilpop-Raua, od strony alei Uja-zdowskiej, urządzono już po zamknięciu wystawy fontannę elektryczną.

Na placu przygrywa od godziny 5-ej do 9-ej wie-czorem orkiestra pp. Konopaska i Łusakowskiego.

Wszystko to jednak nie ścią publiczności i plac świeci pustkami, a kolej elektryczna wypozywa godzinami, oczekując na amatorów jazdy wokoło pustego placu.

— Z targu na konie.

W dniu wczorajszym kupcy, przybyli z Prus, zakupili 40 koni zaprzęgowych za ogólną sumę 13,000 rs.

Także i tutejszy zarząd tramwajowy zakupił kilkanaście koni w cenie od 80—120 rs. za sztukę.

— Letnia nowalja.

Jagody czarne ukazały się wczoraj po raz pier-wszy.

Widzieliśmy je na targu za Żelazną Bramą.

— Polów.

Wczorajsza nasza odezwa na temat kaprysów For-tuny widocznie poskutkowała.

Dziś bowiem z głębin loteryjnego koła, oprócz mnóstwa stu, dwustu i czterechset rublowych płotek i kielbików, wyłowiono jeszcze i kilkanaście grub-szych ryb, między innemi zaś 40,000-go jesiotra.

Rybaków, którzy zdołali taką „fisz” ułowić, nie znamy, sieć atoli z kantoru Wilkańca pochodzi.

Siedemdziesięciopięcioletni wieloryb jednak-że wciąż jeszcze czmycha a czmycha.

Nie czmychnie jednak z pewnością!

— O własnej sile.

W dniu wczorajszym przyjechał do Warszawy po kilkoletniej nieobecności August Puszczyński, który, jako ślusarz, wywędrował z kilkunastoma ru-blami w kieszeni.

Puszczyński, doznawszy wielu przygód i przymie-rając nieraz głodu i chłodu, dobił się nareszcie sta-nowiska, jest bowiem teraz werkmajstem w zna-cznej fabryce belgijskiej, gdzie pobiera łącznie z tantiemą około 15,000 franków wynagrodzenia.

Nauczył się kilku języków europejskich, wykształ-cił w rysunku, a wszystko sam sobie zawdzięcza.

Obecnie p. Puszczyński przyjechał do Warszawy po matkę starszszą, której osiem lat nie widział.

— Jubileusz.

Wczoraj w lokalu prywatnym państwa Brzeskich obchodzono rocznicę 50-letniej służby Józefa Afana-sewiczówny.

Wyniańczyła ona w rodzinie trzy pokolenia i dziś korzystać będzie z chleba dobrze zasłużonych.

— Zawcześnie.

Dziś na ulicy zatrzymano kilkoro dzieci w stanie kompletnie pijanym.

Obławę urządzili rodzice, którzy od kilku dni okradani byli z posiadanych w domu trunków.

— Straszna zbrodnia.

Przed kilku dniami w rubryce wypadków dono-siliśmy o znalezieniu w suterrenach domu pod nr. 9-ym na Granicznej kilkoletniego chłopczyka w sta-nie zupełnego wycieńczenia.

W fakcie tym tkwi straszna zbrodnia, którą przy-padkowo wykrył rzadca miejscowy.

Wszedłszy on do mieszkania małżonków N., usły-szał jakiś nieludzki jęk, dochodzący z komórki pi-wnicznej.

Pomimo oporu ze strony lokatorów, rzadca wszedł do tej komórki i ujrzał na barłogu, wśród nawozu, uagiego czteroletniego chłopczyka, a raczej potwor-

ka, jakiegoś, posiadającego zaledwie kształty ludz-kie.

Malce nie rozumiał, co do niego mówiono i czół-gał się po ziemi, nie mogąc użyć ani rąk, ani nóg wyglądających jak patyki.

O tem odkryciu zawiadomiono policję.

Okazało się, iż dziecko było p rzed paru laty od dane na wychowanie małżonkom N., którzy w tak okrutny sposób obesźli się z nieszczęśliwym malcem

Śledztwo sądowe zostało już rozwinięte, a chłop-czyk znajduje się w szpitalu Dzieciątka Jezus.

— Zuchwała kradzież.

W dniu wczorajszym na targu końskim na Pradze de p. Wilhelma Stawińskiego zbliżył się jakiś przyzwocił ubrany człowiek z zamiarem nabycia konia, jakiego par S. na targu wystawił.

Konkurujący o kupno, po dokładnem obejrzeniu rumaka i przejechaniu się na nim, rozpoczął targ.

Kiedy już ceny prawie dobijano, nabywca zatrzymał się, mówiąc:

— Ale chciałbym jeszcze spróbować, jaki ma galop.

— I owszem, proszę bardzo — rzecze właściciel.

Nieznamy, dosiadłszy konia, puścił się z miejsca galopem i... zniknął z przed oczu pana S.

Był to złodziej, za którym w kilkanaście minut później rozesłano pogoń na wszystkie strony, lecz bez żadnego re-zultatu.

— Kradzieże.

Na Żelaznej pod nrem 55-ym, z mieszkania kowala, Igna-cego Korenkowskiego, skradziono, za pomocą dobranego klucza, gotówką 150 rs.

Na Marjańskiej pod nrem 11-ym, z mieszkania kupca Majera Machenbauma, skradziono 2 pary dużych lichtarzy srebrnych za 150 rs.

Na Krakowskim-Przedmieściu pod nrem 36-ym, Edwardowi Simonowi skradziono zegarek złoty z dewizką, war-tości paruset rubli.

Na Żelaznej pod nrem 40-ym, z otworzonego wytrychem mieszkania Frajdy Bryskiej, skradziono różne rzeczy.

Podejrzenie pada na Stanisława I., którego aresztow-ano.

— Podrzucenie.

W dniu wczorajszym pod nrem 5-ym na Grzybowskiej, stróż miejscowy znalazł pod drzwiami jednego z mieszkań-koszyk, a w nim zwłoki nowonarodzonego niemowlęcia pięć-miesięcznego.

Celem wykrycia matki śledztwo zarządzone.

— Przejechania.

W dniu wczorajszym na Pawiej wóz roboczy (przejechał Jana Krajewskiego, który uległ złamaniu nogi.

Na rogu Marszałkowskiej i alei Jerozolimskich Irena Bor-kowska, najechana przez dorożkę nr. 1068, poniosła bolesne obrażenia na całym ciele.

— Wściekły pies.

W dniu wczorajszym na Powązkowskiej ukazał się wście-kiły pies, przed którym uciekali strwożeni przechodnie.

Nie zdążył jednak schronić się do bramy domu 12-letni Henryk Brauman, którego straszne zwierzę pokąsało w pra-wą rękę.

Malca bezwzględnie odprowadzono do kliniki dra Bujwi-da, a pies uciekł w kierunku rogatek.

— Uratowany.

W dniu wczorajszym naprzeciwko ulicy Czerniakowskiej poszedł się kąpać Lewek Krug.

Oddalwszy się od brzegu, wpadł w głębię, a nie umiejąc pływać począł tonąć.

Na pomoc tonącemu przybyli: Julian Zych, Henryk Fogel-man i Michał Halszputer.

Nieprzytomnego ale żyjącego Kruga zdołano na brzeg wyciągnąć.

— Komisja wyznaczona do szczegółowego zbada-nia szkód i oceny gruntów po spalonych domach w Nowym-Dworze, oraz dla obrania miejsca i wska-zania kierunku do odbudowania spalonej części mia-sta, po za obrębem fortecy, rozpoczęła swoje czyn-ności. Podług opinii tejże komisji za najdogodniej-szą miejscowość do założenia i odbudowania zni-szczonych ulic, uznana została za miastem droga prowadząca do dworca kolei i część rządowego la-su, granicząca z tąż drogą.

+ Ks. Justyn Gryglewski, proboszcz w Sienkowi-cach, został dziekanem dekanatu wieluńskiego.

+ Ks. Adam Kruszyński, prałat katedry żyto-mierskiej, przebywający dotąd w Odessie, otrzymał pozwolenie przeniesienia się do swej djecezji.

+ Ks. Aleksander Dmochowski mianowany zo-stał pisarzem konsystorza jeneralnego w Piotrkowie.

+ Stare akta.

W swoim czasie donosiliśmy, iż akta dawne z archiwum kaliskiego mają być przewiezione do Warszawy i, że magistrat miasta Kalisza czyni sta-rania o zatrzymanie ich u siebie.

Obecnie, jak dowiaduje się *Kaliszanin*, od prezesa warszawskiej izby sądowej nadeszła odpowiedź od-mowna.

W lipcu r. b. zjechać mają z Warszawy do Kali-sza urzędnicy, delegowani dla zabrania archiwum, mieszczącego się przy kaliskim sądzie okręgowym.

+ Tombola.

Korespondent nasz z Piotrkowa pod dniem 18-ym b. m. pisze:

„Wczoraj przy pięknej pogodzie odbyła się u nas zabawa publiczna w ogrodzie „kolejowym”, połączo-

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b., o godzinie 12-iej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja **in minus** przez opieczętowane deklaracje

na reperację lokalu wydziału służby ogólnej Magistratu miasta Warszawy,

od summy anszlagowej 350 rs. 25 kop.

Warunki licytacyjne i anszlag, mogą być przejrzone w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i w Gazecie Policyjnej. 1093r

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 4 (16) Lipca r. b., o godzinie 11-iej rano, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja **in minus**, przez opieczętowane deklaracje,

na reperację lokali I-iej Części Straży Ogniowej,

od summy anszlagowej 3,110 rubli.

Warunki licytacyjne i anszlag, mogą być przejrzone w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jakoteż wzór do deklaracji wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i w Gazecie Policyjnej. 1084r

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 4 (16) Lipca r. b., o godzinie 12-iej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja **in minus**, przez opieczętowane deklaracje,

na reperację Koszar, Kancelarji i innych lokali | XI
Cyrkułu Zamkowego w domu miejskim Nr 500 a,

od summy anszlagowej 1,946 rubli.

Warunki licytacyjne i anszlag, mogą być przejrzone w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i w Gazecie Policyjnej. 1083r

Przetwory fermentowane z mleka krowiego

Kumys i Kefir

D-ra Przysiańskiego,

kontrola i ocena chemiczna produkcji, powierzona została P. Milicerowi Magistr. Nauk Przyrod.

Warunki wyrobu:

Mleko z krów zdrowych, karmionych odpowiednio świeżą paszą na wsi. Mleko oczyszczone i wolne od tłuszczu za pomocą centrifugi. Sterylizowane dla zniszczenia chorobotwórczych drobnoustrojów i ułatwienia peptonizacji. Grzybki fermentacyjne jako zaczyn dla przeprowadzenia fermentacji mlecznej i alkoholowej, lasecznik kwasu mlecznego i kernówki drożdżowe. Zakład wyrabia zimą i latem kumys i kefir w następujących gatunkach: Kumys zwykajny świeży N 1, trzydniowy średni N 2 i dla amatorów stary. Kefir zwyczajny (odtłuszczony) świeży N 1 i trzydniowy N 2, jako środek odżywczy częściami swemi składowemi, odpowiadający wszelkim wskazaniom. Niezależnie od powyższych gatunków typowych, stale produkowanych, przygotowują się Kumysy i Kefiry z dodatkiem środków leczniczych, jak np. żelaziste, wapienne i t. p., na żądanie i według wskazań lekarzy; jak również Kefir nieodtłuszczony i Kefir z mleka sterylizowanego. Ważenie chorych używających Kumysu i Kefiru bezpłatne.

Sprzedaz Kumysu i Kefiru latem w Ogrodzie Saskim, w altanie właściciela zakładu, zimą w zakładzie, Krolewska N 23.

1:87R Lekarz A. PRZYSIAŃSKI, właściciel zakładu.

MAJĄTEK

o 5 mil od Warszawy, 1 i pół mili od stacji kolei, 30 i pół włók w dobrej glebie, gruntu ornego 13 włók, łąk 2 włók, lasu 20—60 letn. 14 włók. Towarzystwo około rs. 20,000, z powodu choroby właściciela jest do sprzedania b. tanio. Oferty sub. H. L. kantor Kurjera, Warsz. 911

Nauka i wychowanie.

Adres biura nauczycielskiego Zaleskiej, Mazowiecka 16, rekomenduje nauczycieli, nauczycielki, bony. 591

Biuro nauczycielskie Zaleskiej, Mazowiecka N 16. Lekcje języka i konwersacji francuskiej codziennie godzina, za rs. 4. 12244

Francuzkięgo udziela teoretycznie i praktycznie, doświadczona nauczycielka, z patentem wyższym, pozwoleniem władzy miejscowej i rekomendacjami. Chmielna 36. Małinowska. 1404

Francuz młody z dyplomem, chłonem i świadectwami, poszukuje miejsca guwenera w rodzinie do młodych dzieci. Adresować pod B. K. ulica Włodzimierska N 9, mieszkania 10. 3-e piętro. 12385

Kaucjonowane biuro nauczycieli, guwernantek, bon i rzędców dóbr J. Enczyńskiego Krakowśkie-Przedmieście N 59, wprost resursy. 1345

Na rok przyszły szkolny 2 lub 3 chłopców-ków kształcących się w zakładach naukowych prywatnych, może znaleźć pomieszczenie, za umiarkowaną cenę—staranną opiekę, korepetycję i na żądanie naukę muzyki, jęz. franc. i niemieck. Wiadomość: Szpitalna 5, mieszkania 15. 1361

Na wakacje na wieś, wyjedzie młoda wyższ. nauczycielka. Krause. Ulica Miodowa 12. 12036

Korzystne dla pp. Przedsiębiorców Budowniczych.

W dniu 28 Czerwca (10 Lipca) r. b. o godzinie 10 zrana, przy IV-ym wydziale Sądu Okręg. Warszawskiego (Miodowa N 7), przez licytację publiczną sprzedany będzie

DOM

N 929, róg Chłodnej i Waliców. Blizsze szczegóły Marjensztadt dom N 1, m. 27.—Codziennie od 10 r. do 6 w. 908

Osoba młoda, polka, z patentem wyższym, z językami, początkami muzyki, poszukuje miejsca zaraz na wyjazd na czas wakacji lub w miejscu—jako przychodnia. Oferty składać: Szpitalna N 10, mieszkania N 6, na dole, dla J. K. 12476

Potrzebna jest na letnie mieszkanie podczas wakacji uzdolniona nauczycielka, dla przygotowania dwojga dzieci początkujących do gimnazjum niemieckiego. Wiadomość w kiosku na rogu Marszałkowskiej i Alei Jerozolimskiej. 12507

Pomieszczenie dla uczni szkół prywatnych, przy znacznej rodzinie, z dobrym fortepianem. Smolna N 19, m. 7. 12318

Prof. de Préchamps, Długa 25. Nauczyciel patentowany, z doskonałym ruskim, francuskim i niemieckim, życzy stałej posady lub na wakacje. 12153

Student 5-go kursu medycyny, posiadający gruntownie niemiecki i francuski, poszukuje lekcji na wsi. Wspólna 24, m. 7. 11992

Student 3-go kursu moskiewskiego uniwersytetu, posiadający języki: francuski (teor.), niemiecki (teor. i prak.), poszukuje korepetycji na wyjazd, na czas wakacji. Oferty listownie, adres: miasto Wyszogród, stud. Brandzstejn. 12322

Student ruski, filolog, poszukuje lekcji w Warszawie lub na wsi. Smolna 19, mieszkania 4. 12464

NA POPIS DLA PANIENEK

FARTUSZKI BIAŁE

w rozmaitych fasonach,
począwszy od kop. 85,

W SKŁADZIE BIELIZNY

TEOFILI FUKS,

Senatorska 26,

w tym domu gdzie Zegarmistrz p. Warmt w podwórzu na dole,
sklep wprost bramy. 1098R

BIELIZNA NAJTANIEJ!

Nie mając sklepu od ulicy, lecz mieszcząc takowy w prywatnym lokalu razem z pracownią, jestem w możności robienia możliwych ustępstw w sprzedaży moich wyrobów; Koszule męskie odznaczają się najlepszym krojem.—Na skądzie duży wybór wszelkiej damskiej, męskiej, dziecięcej bielizny, począwszy od najskromniejszej do najstrojniejszej; Szlafroki kretonowe, zefirowe, matine; dziecięnie Sukienki białe strojne i kolorowe; Płaszczki białe i kolorowe; Czepeczki dziecięnie.—Przyjmuję do znaczenia monogramy, herby.

Robota i fasony wszelkiej bielizny, odpowiadają najwybredniejszemu wymaganiam, gdyż fabryka jest prowadzoną pod zarządem właścicielki specjalistki, której staraniem jest zadowolnić każdego kupującego, celem zjednania stałej klienteli i dalszej tejże rekomendacji.

Panom Handlującym odstępuję rabat.—Cenniki wysyłam franco odwrotną pocztą.

SPECJALNA FABRYKA BIELIZNY

TEOFILI FUKS.

Senatorska N 26, w domu gdzie zegarmistrz Warmt; Sklep w podwórzu wprost bramy na parterze; w bramie szafy wystawowe. 1062R

Znany od lat 25-ciu

HANDEL WYROBÓW CHEMICZNYCH

oraz towarów foaletowych i galanteryjnych

W. DZISIEWSKIEGO,

przeniesiony został

z ulicy Marszałkowskiej na ulicę Senatorską N 28, dom p. Kaftala,
WPROST KOŚCIOŁA PO-REFORMACKIEGO. 844

T. STANISŁAWSKI,

gmach Teatru, róg Nowo-Senatorskiej,

WYBORNĄ HERBATA

i wielki Skład Samowarów.

CENY NIZKIE. 994R

Student niemiec lub nauczycielka, wyjeżdżający do Ciechocinka znajdują tam lekcje na korzystnych warunkach. Wiadomość: Bednarska N 16, u właściciela domu, między godziną 2-ą a 5-ą. 12486

Student ruski, poszukuje lekcji na wyjazd. Wspólna 28, 11. 12459

Uczeń szkoły handlowej posiadający francuski poszukuje kondycji. Chmielna 14, mieszkania 6. 12509

Uczeń kl. VII, filolog, izraelita, życzy sobie przyjąć korepetycje w miescie lub na wsi. Oferty w kantorze Kur. „dla Ucznia.” 12477

Uczennica konserwatorium poszukuje miejsca na wieś bezpłatnie do muzyki. — Wiadomość w kantorze p. Dąbrowskiej Krakowśkie-Przedmieście N 7. 12423

W Nowo-Mińsku udziela lekcji student matematyki. Wiadomość na miejscu, w ila Postawki. 12413

Administrator agronom, w silie wieku, z długoletnią praktyką i najlepszymi rekomendacjami, poszukuje miejsca w Warszawie lub na prowincji rządcy domu, pisarza lub do jakiego dozoru w fabryce lub lokalu wyjeżdżających państwa na letnie mieszkanie, przyjmie pismo do przepisywania itp. jakkolwiek czynność, którą będzie pełnił gorliwie, aby mieć jakiegokolwiek utrzymanie. O adres uprasza do sklepu spożywczo przy ulicy Chmielnej N 104. 1422

Bona niemka z Rygi, Dorpatu lub innych prowincji niemieckich Cesarstwa, potrzebna jest zaraz do dzieci. Mokotowska N 59, mieszkania 10. 12426

Bona niemka poszukuje miejsca. — Ziota N 20, mieszkania 1. 12501

Biuro komissowe, Ziela 42, ma do lokacji kilku nastu rządców, gorzelanych, oficjalistów, w wzorowem atestatami i kaucjami, wykwalifikowane gospodynie wiejskie, panny służące z krawiecczyną i wszelką inną niższą służbą. 12504

Uzłowik średniego wieku obarczony rodziną, uprasza łaskawych chlebobawców o jakie zajęcie: buchaltera, kasjera, inkasenta lub rządcy domu. Wiadomość Wspólna N 6, mieszk. 22. 1416

Posady i prace.

Agronom uzdolniony teoretycznie i praktycznie, z wieloletnimi chłubnymi świadectwami i rekomendacją wiarygodnych osób, poszukuje miejsca od 1 lipca r. b. do zarządu dobrami w Królestwie lub Cesarstwie. Adres róg Żytniej i Wroniej N 11/3, mieszkania 9, pod lit. F. K. W. 10463

